

Colonisation no 4

200
MILLIONER
ACRES LAND
FOR NYBYGGERE

Manitoba

PARLIAMENT BUILDINGS OTTAWA

VANCOUVER,
BRITISH COLUMBIA

NYESTE FORBINDELSE MELLEM ATLANTEREN
OG STILLE HAVET.

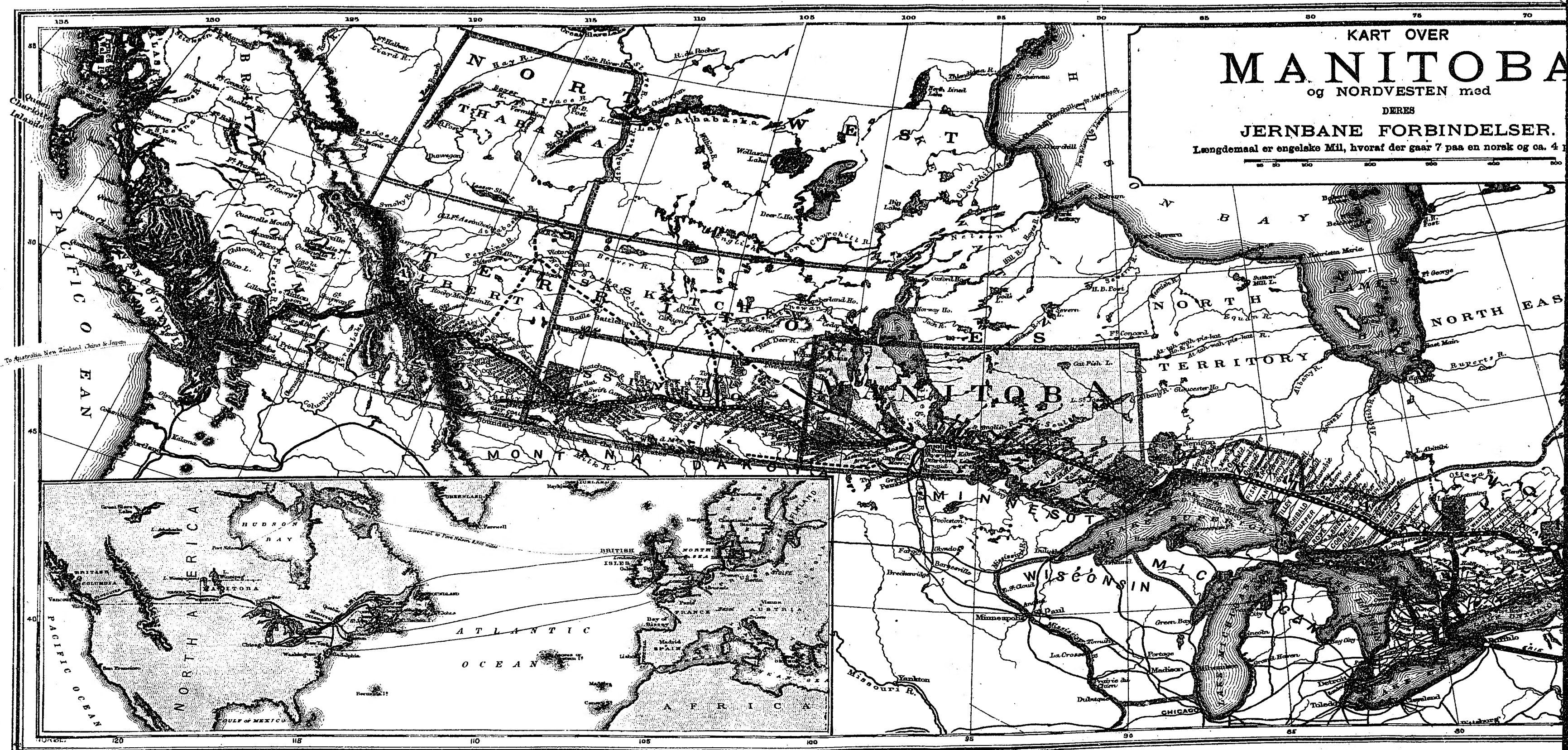
OG DET STORE
Nordvestlige Amerika.

ET FRIT HJEMSTED

160 Acres

(omkring 600 Norske Maal) Stort, gives
enhver Familiefader, Enke med Familie
eller Mandlig Nybygger over 18 Aar
gammel.

1886.

SKANDINAVISKE COLONIER.

KART OVER MANITOBA

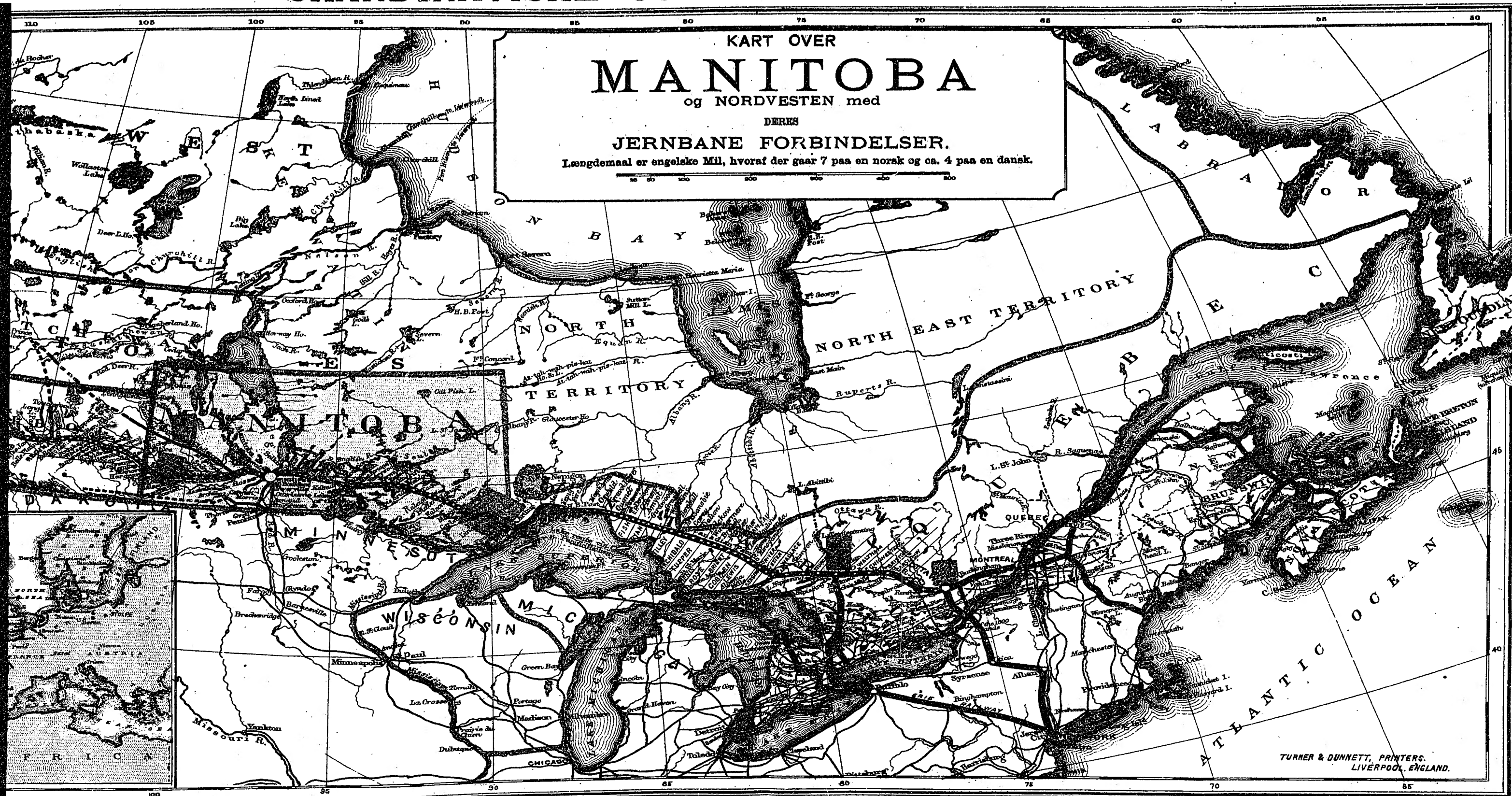
og NORDVESTEN med

DERES

JERNBANE FORBINDELSER.

Længdemaal er engelske Mil, hvoraf der gaar 7 paa en norsk og ca. 4 paa en dansk.

0 50 100 150 200 250 300

TURNER & DUNNETT, PRINTERS.
LIVERPOOL, ENGLAND.

Bibliothèque,
Le Séminaire de Québec
3, rue de l'Université
Québec 4, QUEBEC

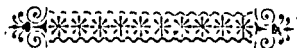

MANITOBA

OG

NORDVEST-TERRITORIET

— (NORD-AMERIKA.)

EN SKILDRING AF

KLIMA, JORDBÜND, HÖSTRESULTATER

OG ERHVERVSKILDER

FOR

Kapitalister, Jordbrugere, Haandværkere,
Almindelige Arbejdere, Tjenestetyende, o. s. v.,
med specielt Hensyn til

SKANDINAVISKE KOLONISTER.

JANUAR 1886.

TURNER OG DUNNETT,
LIVERPOOL.

NORWEGIAN

MYNT OG MAAL.

Mynten i Amerika er *Dollars* og *Cents*, hvoraf en Dollar, som deles i 100 Cents, er lige med 3 Kr. 75 öre. Guld, Sölv og Papirpenge er nu lige i Værdi og saasom Papirpenge ere lettere at haandtere og bære paa sig end Guld og Sölv, foretrækkes de, naar større Summer skulle udbetales. Man har Sedler paa 1, 2, 4, 5, 10, 20, 50, 100 og 1000 Dollars, Guldstykker paa 1, 2½, 3, 5, 10 og 20 Dollars, Sölvpenge paa 3, 5, 10, 20, 25, 50 og 100 Cents, Nickel paa 3 Cents samt Kobberpenge paa 1 og 2 Cents. Alle Penge ere garanterede af Regeringen.

Maalet for Kornvarer er *Bushels*, hvoraf der gaar ca. 3½ paa en norsk-dansk Tönde og for flydende Varer *Gallons*, hvoraf en er lig 3½ norsk-danske Potter. For Ved gjælder *Cord*, hvoraf en er omtrent lige med en norsk Favn.

Længdemaal er engelske Mil, hvoraf der gaar 7 paa en norsk og ca. 4 paa en dansk. Andre Længdemaal ere *Yards*, hvoraf en er lig med 1½ norsk-dansk Alen og som inddeles i 3 engelske Fod, hver paa 12 Tommer.

Land maales i *Acres*, hvorof en er lige med 3½ norske Maal eller ikke langt fra en Tönde paa dansk. Det er af Regeringen opmaalt i regelmæssige Kvadrater, der ere en engelsk Mil i hver Kant og kaldes en Sektion. Denne indeholder 640 Acres og inddeles igjen i 4 lige Dele eller Kvart-Sektioner, hver indeholdende 160 Acres (640 Maal)

LÆS DETTE !

Dette Skrift sender undertegnede Agentur paa Forlangende gratis og franco til enhver Adresse, der opgives den, og staar gerne til Tjeneste med alle yderligere Oplysninger, der maatte ønskes.

At sende et Brev til England koster	20	Öre.
„ „ „ Brevkort „ „	10	„

DEN CANADISKE AGENTUR,

15, WATER STREET,

LIVERPOOL, ENGLAND.

ENHVER, DER ER UDEN BESKÆFTIGELSE I AMERIKA, ELLER ÖNSKER AT FORBEDRE SIN STILLING, SKULDE FORESPÖRGE OM NÖIE OPLYSNINGER ANGAAENDE EFTERSPÖRGSLEN EFTER ARBEIDERE, LÖNNINGER, LANDPRISER OSV. HOS HR JOHN LOWE, SEKRETÆR, FOR LANDBRUGS - DEPARTEMENTET, GOVERNMENT BUILDINGS, OTTAWA, ONTARIO, AMERIKA.

Provinsen Manitoba ligger mellem 49de og 50,5te Grad nordlig Bredde og 89de og 102den Grad vestlig Længde, lige langt fra det atlantiske og det stille Hav, saa vel som fra Ishavet og den mexikanske Havbugt, altsaa midt i Nord-Amerika. Sydgrænsen ligger omtrent paa samme Breddegrad som Paris og Dele af Syd-Tyskland.

Vest for Provinsen Manitoba strækker Nordvest-Territoriet sig. Sydgrænsen for dette Territorium danner den 49de Breddegrad, der skiller det fra de forenede Stater, Østgrænsen dannes af *Rocky Mountains*, (Klippebjergene).

I det uhyre Territorium findes store Floder og Søer. Mackenzie-Floden, der falder ud i Ishavet, er en af Verdens største Floder. Dens Længde er 2500 engelske Mile, naar man regner Slavefloden med, som danner en Del af den. Floden er seilbar i næsten hele sin Længde, naar undtages den Del, der berører Klippebjergenes Fod. Der forhindrer Vandfald og Strømhvirvler Seiladsen. Peace-Floden, circa 1100 engelske Mile lang, er en anden stor Flod i Nordvest-Territoriet. Den gennemstrømmer et Land, som er rigt paa Mineralier af enhver Art, men som ogsaa rummer store Strækninger frugtbart Land, der egner sig fortrin'gt til Dyrkning. Vi nævner endnu Saskatchewan-Floden, der udspringer paa Klippebjergene og falder ud i Winnipeg-Søen efter at have løbet over 1500 engelske Mile gennem Nordvest-Territoriet og Manitoba. Den kan beseiles indtil Fort Edmonton og giver Vand til en enorm Strækning frugtbart Land. Foruden de nævnte Floder er der endelig Assiniboine-Winnipeg-, Nelson-Floden osv.

Efter Regeringens Anordning er Nordvest-Territoriet blevet inddelt i fire Distrikter, som benævnes Assiniboia, Saskatchewan, Alberta og Athabasca. Disse fire Distrikter har tilsammen et Fladeindhold af næsten 431,000 engelske Kvadratmile og indeholder mange Millioner Acres frugtbart Land, som venter paa yderligere Kolonisation.

KLIMA OG JORDBUND.

Til Trods for, at Manitoba ligger paa samme Breddegrader som Central Europa, er Klimaet dog en Del forskelligt paa Grund af Provinsens Beliggenhed midt inde i det store Fastland. Den kan nærmest siges at have en sydfransk Sommer og en skandinavisk Vinter. Gennemsnitsvarmen om Sommeren er 67—70° Fahrenheit, eller 16—20° Réaumur, dog er varmere Dage ikke nogen Sjældenhed. Som Følge af den stærkere Varme er Vegetationen meget rask. Korn, der saaes midt i Mai, høstes allerede i August.

Vintrene ligne som ovenfor nævnt de skandinaviske. De er undertiden noget koldere end Syd-Skandinaviens, men Kulden generer ikke synderlig, fordi Luften altid er tør og klar. De for Helbredden saa ødelæggende Taager og pludselige Forandringer fra Frost til Tø og omvendt kendes ikke.

Manitobas Klima maa derfor ubetinget siges at høre til de sundeste i Verden. Lungesygdomme forekommer aldeles ikke, og de forskellige Febre, hvormed den gamle Verden er plaget, er lidet eller slet ikke kendte.

Jordbunden bestaar af en kulsort, løs Muld, der dels hviler paa et seigt, sorteblaat Lerlag, dels paa et sandet Underlag. Det er en overordenlig kraftig og rig Jordbund, om ikke den rigeste i Verden, og egner sig navnlig til Hvedeavl. Analyser af Manitobas Jordbund, udførte af berømte Professorer i Skotland og Tyskland, har stadfæstet Jordbundens fortrinlige Godhed.

Det övre Jordlags Dybde er meget forskellig; det almindelige er dog 2—3 Fod. Jordbunden har en saadan Næringskraft for Planterne at den, naar Prærien første Gang er brækket, kan dyrkes flere Aar i Træk, uden at man behøver at befrygte en ringere Høst. Paa mange Steder besidder Muld laget en saadan Kraft, at Jordbunden ikke kan udsuges.

Denne Jordbundens store Frugtbarhed er opstaaet derved, at de talrige Fugle, Böfler og andre Dyr, som beboede disse endeløse Sletter, i Aarhundreder har opbunket Affald og Gødning, medens Præribrandene har efterladt en gödende Aske og de raadnende Planter har omdannet sig til Muld.

Julius Eberhard, en tysk Delegeret, der har gennemreist hele Manitoba, udtaler sig i sin Beretning om Landet saaledes:

“För efter 15—20 Aars Forlöp behöver en Landmand ikke at göde sin Mark, og dog vil Udbyttet blive meget godt; i de første 3 Aar er Plantevæksten saa yppig, at Straaet skyder höit tilveirs, og Kornudbyttet bliver derfor ringere; först med det 4de Aar begynder den fulde Höst.”

Godt Vand findes overalt i en jævn Dybde ; ogsaa Floderne og Søerne indeholder godt Drikkevand.

LANDUDMAALINGS-SYSTEMET.

FRI HJEMSTEDER.

Landudmaalings-Systemet i Manitoba og Nordvest-Territoriet er meget simpelt og derfor let forstaaeligt. Fra en Meridian (97,5 vest for Terro) er der lagt et Net af Kvadrater (Townships) til Øst og Vest. Hvert Township (udtales: Tounsjip) er atter inddelt i 36 Sektioner, af hvilke hver har en Størrelse af en engelsk Kvadratmil og omfatter 640 Acres. De enkelte Sektioner i hvert Township er nummererede som følger.

NORD.					
31	32	33	34	35	36
30	29	28	27	26	25
19	20	21	22	23	24
18	17	16	15	14	13
7	8	9	10	11	12
6	5	4	3	2	1
SYD.					

Sektionerne 11 og 29 i hvert Township har Regeringen reserveret til Bestridelse af Skoleudgifterne, og de sælges ved Auktion til den høiestbydende, saa snart som Salget af dem anses for nødvendigt. Sektionerne 8 og 26 i de fleste Townships tilhører Hudsons Bugt Kompagniet, som af Regeringen har faaet en stor Mængde Land i Gave imod at det har afstaaet sine Rettigheder til Manitoba og Nordvest-Territoriet. Dette Selskab har endnu henvend 7 Millioner Acres i sin Besiddelse og sælger disse Landeiendomme til moderate Priser. Nöiagtige Priser lader sig ikke her nævne, da disse ganske retter sig efter Landstrækningernes Beliggenhed og Godhed.

Sektionerne med lige Numre undtagen de, der er reserverede i særlige Öiemed, bortgives af Regeringen som **fri Hjemsteder**. Ethvert Hoved for en Familie saavel som enhver Mand over 18 Aar faar gratis af Regeringen $\frac{1}{4}$ Sektion eller 160 Acres (135 Tönder Land) og kan samtidig forbeholde sig den $\frac{1}{4}$ Sektion, der grænser op til hans Hjemsted til en Pris af 2 til $2\frac{1}{2}$ Dollars (Kr. 7.50 til Kr. 9.35) pr Acre, alt efter Landets Beliggenhed. Belöbet skal betales tre Aar efter den Dag, da Anmeldelsen er sket. Denne Ret til forud at sikre sig Köbet af Naboland bortfalder forövrig den 1 Januar 1887.

Ved Overtagelsen af et frit Hjemsted maa Kolonisten betale 10 Dollars (37 Kroner) i Indmeldelses-og Opmaalings-Gebyrer og forpligte sig til at tage Landet under Dyrkning.

I Følge de af den canadiske Regering i Aaret 1884 vedtagne Landlove maa Kolonisten opfylde følgende Forpligtelser som Indehaver af et frit Hjemsted. Han maa i Löbet af det første Aar, efter at han er bleven indskrevet for Landet ombrække i det mindste 10 Acres af sit Land og besaa disse. I det andet Aar maa han have indhøstet fra de første 10 Acres og ombrækket og besaaet fremdeles 15 Acres, saa at i alt 25 Acres er under Dyrkning ved Enden af det andet Aar. I det tredje Aar maa saa endnu 15 Acres ombrækkes. Kolonisten maa have opreist et Vaaningshus paa sit Hjemsted og bo deri, og maa i de tre første Aar ikke være mere end 6 Maaneder af Aaret borte fra sin Eiendom. Har Kolonisten opfyldt disse Forpligtelser, faar han ved det tredje Aars Slutning et Eiendomsbevis for sit Hjemsted, og han kan da gjøre dermed, hvad han vil.

De endnu tiloversblevne Sektioner med ulige Numre, paa en Strækning af 24 engelske Mile paa begge Sider af Jernbanen, tilhører det canadiske Pacific Jernbane-Selskab. Dette Selskab sælger sine Lande til Priser af $2\frac{1}{2}$ Dollars pr Acre og opefter. Der tilstaaes Købere, som forpligter sig til at opdyrke Landet, længere Betalingsfrister. De skal kun erlægge $\frac{1}{3}$ af Købesummen kontant og kan afdrage Resten med Tillæg af Renter i 5-aarlige Afdrag. Virkelige Kolonister bevilges der desuden en Rabat, saasnart Jordens Dyrkning kan paavises. Denne Rabat beløber sig til $1\frac{1}{4}$ à $3\frac{1}{2}$ Dollars pr Acre. Overtager altsaa en Kolonist 320 Acres af Selskabet til $2\frac{1}{2}$ Dollars pr Acre og faar senere $1\frac{1}{4}$ Dollars Rabat deraf, saa har han i Virkeligheden ikke haft Landet dyrere, end om han paa de ovennævnte Betingelser havde overtaget et frit Hjemsted af Regeringen og havde købt den tilgrænsende $\frac{1}{4}$ Sektion for $2\frac{1}{2}$ Dollars pr Acre. De saaledes til billige Priser erhvervede Lanstrækninger er egenlig langt mere værd og vilde ofte kun blive solgt til Spekulanter til Priser af 10—20 Dollars pr Acre. Det er dog Jernbane-Selskabet mindre magtpaaliggende at faa sine Lande solgt til de høiest mulige Priser end hurtigst muligt at besætte dem med virkelige Kolonister.

De store Fordele, som Manitoba byder Nybyggerne, har da ogsaa foranlediget, at Folk er strømmet dertil fra alle Verdens Egne i de sidste Aar, saa at allerede nu de i Nærheden af Banen beliggende fri Hjemsteder er bortgivne indtil langt forbi Winnipeg. Kolonister, der nu kommer og vil overtage fri Hjemsteder, maa altsaa enten gaa længere vest paa eller tage Land fjernere fra Banen. Det sidste maa anbefales, da de Sidelinier, der er under Anlæg, ogsaa om kort Tid vil bringe disse Kolonister i Forbindelse med Hovedmarkederne.

Landeindomme, der allerede tildels er indrettede, kan købes i næsten alle Provinsens Dele hos Folk, der vil optage større Landstrækninger eller tænker paa at nedsætte sig længere vestpaa.

Det maa anbefales Indvandrerne strax efter Ankomsten til Manitoba at henvende sig til en af Regerings-Agenterne og udbede sig

Oplysning af denne om endnu frit Land. Indskrivning for Land kan ske paa ethvert Immigrations kontor; Regerings-Agenternes Adresser vil findes længere tilbage i dette Skrift.

HVOR MEGEN KAPITAL SKAL MEDBRINGES?

Kolonisten kan begynde i Manitoba med forholdsvis ringe Kapital. Vil han overtage et frit Hjemsted, saa er det nok, naar han har Midler til at bygge sig et af de billige Huse, anskaffe sig et Par Oxer, en Plov, Udsæd og Proviant nok til, at kan han leve indtil den første Höst. Med nogen Udholdenhed i Begyndelsen vil det let lykkes ham at skabe sig en selvstændig og uafhængig Stilling.

Folk, der kommer til Manitoba eller Nordvest-Territoriet med større Midler, kan naturligvis strax begynde efter en betydeligere Maalesløk. De kan sætte deres Penge i Agerbrug eller Kvægavl, som begge lover dem en god Gevinst.

En Kolonist kan begynde med 2200 til 2300 Kroner, naar han forstaar at indrette sig sparsommeligt. Hans første Udgifter er omtrent følgende:

Et Par Oxer 120 Dollars, Plov og Harve 25, en Vogn 80, Kæder, Öxe, Skovle osv 30; Ovn, Seng osv 60, Hus og Stald 150, Proviant 135; i alt 600 Dollars eller med et rundt Tal 2200 Kroner.

De foranstaaende Priser varierer naturligvis meget, og de anførte skal kun tjene til at give et Støttepunkt. Priserne retter sig ganske efter, hvor de købte Genstande skal afleveres, da Transporten ofte bevirker et betydeligt Paalæg. Hvis Kolonisten forövrig kommer til Manitoba saa tidlig om Vaaren, at han kan opbryde en Del af sit Land og beplante det med Potetes, kan han höste disse endnu samme Aar og derved opnaa en betydelig Besparelse.

Mange Nybyggere er begyndt med en langt ringere Sum end ovenfor angivet og har dog hurtig arbeidet sig opad. I Stedet for Vogn benyttede de i Førstningen en tohjulet Kærre, den saakaldte Red River Kærre, som man kan faa for 15—20 Dollars, nøiedes med en Oxe og arbeidede hist og her paa Nabofarme (**Farm**—Gaard, Landeiendom). Et saadant Liv er naturligvis haardt og raat i Begyndelsen, men Udsigten til en bedre, lykkelig Fremtid hjælper meget til at overvinde de første Ubehageligheder.

Memnoniterne, der for henved 10 Aar siden udvandrede fra Syd-Rusland til Manitoba, begyndte for Størstedelen med en meget lille Kapital. Nu lever de næsten alle i gode Kaar og har smukt indrettede Farme med god Kvægbestand.

En saadan Memnonit Familie, der gennemsnitlig talte 5 Medlemmer, havde ikke andet Udstyr end et Par Oxer, en Ko, en Plov, en Vogn og en Kogeovn, som tilsammen havde kostet dem 270 Dollars eller 1000 Kroner. Udgifterne til Levnetsmidler for et Aar beløb sig pr Familie til henved 93 Dollars eller 350 Kroner, hvorfor de skaffede sig Mel, Bönner og saltet Svinekød. Af de fattigere Familier, som ikke kunde skraabe saa mange Penge sammen, slog for det meste to sig sammen og dannede en Husholdning.

Til Boliger gav Memnoniterne i Begyndelsen ingen Penge ud. De byggede sig Huse af Buske, som blev udbredt over stærke Pæle og dækkede med Grönsvær og Jord. Dette anføres kun som et Exempel paa, fra hvor ringe en Begyndelse man i Manitoba kan arbejde sig op til selvstændig og uafhængig Eiendomsbesiddelse. Da man nu kan købe Træhusene til moderate Priser vil det vel næppe falde Kolonisterne ind at udsætte sig for saadan Möie og Besværlighed, som Memnoniterne gjorde. Mangen virksom og energisk Mand vil imidlertid tænke paa Memnoniterne, naar Arbeidet ofte synes ham haardt og Livet raat, og Bevidstheden om at arbejde henimod en rolig og magelig Fremtid vil hjælpe ham til at overvinde de første Besværligheder.

Den Kolonist, der kommer direkte fra Europa, gör vel i at sætte sig ind i den Dyrkningsmetode af Jorden, som langvarig Erfaring har vist er den mest praktiske, og ikke forsøge paa at indføre Metoder, hvortil han er vant fra sit Hjem.

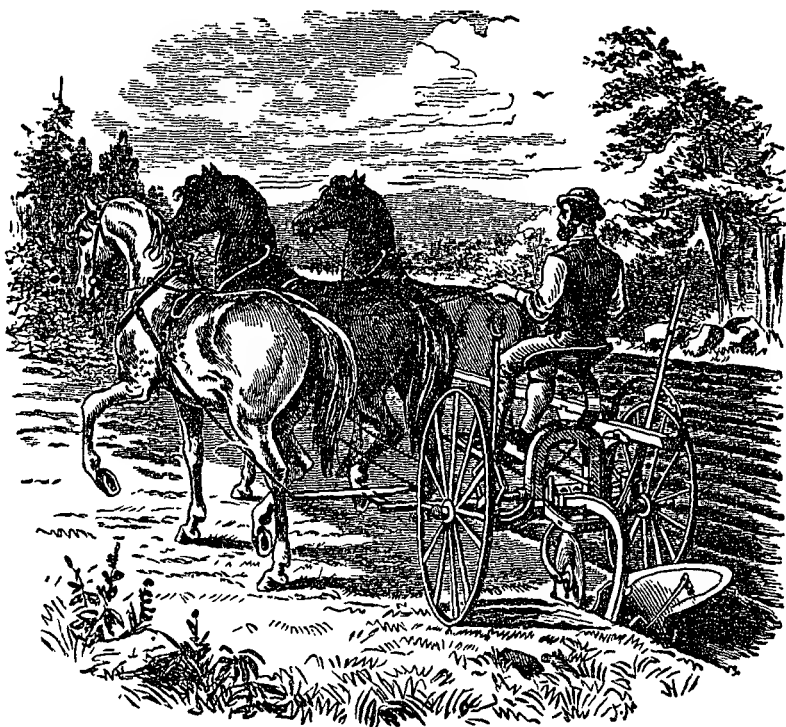
Plöiningen, eller som den kaldes i Manitoba, Brækningen af Jorden, udføres der anderledes end i Norge, Sverige og Danmark. Prærien er de fleste Steder bevoxet med ranket og tæt sammenvoxede Urter og Græsarter, og det gælder nu om at bringe disse ned under Jorden, forhindre dem i at voxe op og saaledes gøre Jorden færdig til Saaning. Erfaringen har lært, at det mest praktiske er først kun at plöie Jorden to Tommer dybt med en Furebredde af 12—16 Tommer. Havre egner sig bedst til først at saas paa den friskbrækkede Jord. Den bevirker, at Græstörven falder sammen og raadner, og gör derved Prærijorden tidligere færdig til Saaning, end om man lod Landet ligge udyrket. Den voxende Havre forhindrer ogsaa Ukrudt i at skyde op, hvad der er af største Vigtighed for Landmanden, da Udryddelsen af Ukrudtet tager lige saa megen Tid som selve Jordens Brækning.

Af den saaledes brækkede Jord kan der ofte faas en Høst, der ikke blot dækker Udgifterne ved Saaing og Arbeide, men endogsaa giver en Fortjeneste. Kolonister med smaa Midler bliver tidt godt hjulpet ved Udbyttet af denne første Høst.

Mange Nybyggere saar ganske simpelt Havren paa Prærien og brække derpaa Jorden som ovenfor anført, saa at Sædekornene ligger umiddelbart under den øvre Side of Græstørven. Havren finder da i Løbet af kort Tid Vei gennem Græslaget og fremmer dettes Forraadnelse. Nogle Uger efter er Græstørven saa fuldstændig forraadnet. Hör kan ogsaa anbefales som første Udsæd. Den giver et godt Høstudbytte, betaler sig altsaa godt og tilintetgør ogsaa hurtigt det nedplöiede Græslag. Nogle Kolonister plöier Jorden to Gange og bringer derved det øvre Græslag ned til en Dybde af 4 Tommer, hvorved der dannes en udmærket Bund for Sæden.

Det maa anbefales først at plante Potetes om Vaaren for at have Føde for sig og Familien for Vinteren. Overhovedet maa det tilraades Kolonisten ikke at handle blindt og tankelöst, men vel overveie alt, hvad han gör, og tænke paa Fremtiden. Potetes kan plantes indtil 20 Juni. Man plöier blot en Fure, kaster Poteterne deri, plöier den anden Fure, saa at Græstørvene falder umiddelbart paa Poteterne. Det er ikke nödvendigt at hyppe Poteterne, man skal kun agte paa, at det Ukrudt, der vokser op imellem dem, bliver luget. Paa denne simple Maade har man opnaaet gode Høstresultater.

Den første Brækning af Jorden er et haardt Stykke Arbeide, men naar først Græslaget er tilintetgjort, er Plöiningen for Fremtiden yderst let, da Manitoba Jorden er meget let og smuldrer nemt. Første Gang

anvender man som oftest Oxer, da disse bedre kan udholde det haarde og anstrængende Arbeide end Heste. To Oxer opbryder henved 1½ Acres pr Dag; Udgifterne til Foder er meget ubetydelige. I den sidste Tid har man i Stedet for Oxer ogsaa anvendt Mulæsler, som paa Grund af deres Udholdenhed eigner sig til det haarde Arbeide. Paa mange større Farme bruger man ogsaa Damplov.

De enkelte Kolonister hjælper sædvanlig hverandre ved Jordens Brækning med Heste eller Oxer. De mere velhavende Farmere benytter som oftest Sulky Ploven, der, som omstaaende Illustration viser, trækkes af 3 Heste og med Lethed kan haandteres af én Mand.

KVÆGAVL.

Manitoba med Nordvest-Territoriet vil i en ikke fjern Fremtid blive et af de betydeligste Kvægavlsdistrikter i Verden, idet alle Betingelser for en udstrakt Kvægavl er tilstede der. De uendelige Prærier er bevoksede med yppigt, høist nærende Græs, der afgiver fortrinligt Foder for Kreaturer. Kløver, Timotheegræs og andre Græsarter dyrkes, dog foretrækker Kvæget Præriegræssene og trives bedre ved dem. Køer, der fra de østlige Provinser i Kanada bringes til Prærierne, bliver hurtig fede der, og Farmerne har derfor i de sidste Aar mere lagt sig efter blandet Landbrug, d.v.s. de driver Kvægavl ved Siden af Agerdyrkningen.

Svinehold kommer nu mere og mere i Mode og betaler sig godt, da Bekostningen ved Foder til Dyrene er meget ringe. For gode Svin betales der ca. 10 Dollars, for Grise ca. 2½ Dollars. I Winnipeg er der for kort Tid siden blevet oprettet et storartet Svineslagteri, som de, der allerede findes i Chicago og Kansas City, og man haaber, at Winnipeg med Tiden vil blive det for Canada, som de ovenfor nævnte Byer er for de forenede Stater.

I Nordvest-Territoriet drives Kvægavlen som oftest efter en stor Maalestok, og Alberta Distriktet tæller til Dato de fleste og største ranches (Kvægavlspladser). I Sommeren 1884 ansloges Antallet af de derværende Kreaturer til 50,000 Men Landet ved Klippebjergenes Fod er ogsaa et sandt Paradis for Hornkvæg. De talrige Bække og Floder indeholder klart, prægtigt Vand, og Prærierne viser der den yppigste Græsvæxt. Vintrene er kun jævnt kolde og der falder liden Sne; Kvæget kan derfor hele Aaret rundt græsse i det fri uden at opvise Tab af Betydning. Paa den berømte Cochrane Ranche androg Tabet ifjor Vinter kun 1 Procent, paa den 40 eng. Mile vest for Fort McLeod liggende Walrond Ranche endnu mindre; derimod gaar der paa Rancherne i Montana og Colorado (de forenede Stater) for det meste 6—8 Procent tabt om Vinteren. Dette større Tab hidføres dels ved den hyppigere og hæftigere Optræden af Snestorme (*blizzards*), dels derved, at de derværende Græsgange allerede er mere afgnavede. Medens man tidligere i Colorado regnede 10 Acres Græsgang pr Kreatur, maa man nu allerede anslaa 40 Acres.

Sammenligner man Hjordernes nuværende Tilstand i Canada med Tilstanden for nogle Aar siden, maa man undre sig over de Fremskridt,

der er gjort paa saa kort en Tid. Kvægstanden har ikke blot formeret sig betydelig, men ogsaa forbedret sig meget. Man har ikke skyet Udgifterne ved at importere bedste engelsk Racekvæg for dermed at forbedre de indfødte Beholdninger. Den berømte engelske Korthorns-Race er bleven stærkt importeret, ligeledes Tillægstyre af Hereford-og Angus-Racen. Den sidste Race har navnlig trivedes godt i Nordvest-Territoriet.

At Kvægavlen i McLeod Distriktet og langs Klippebjergenes Fod indtil Calgarry i det fjerne canadiske Nordvest er et løst Problem, kan allerede nu betragtes som fastslaaet. 41 Selskaber beskæftiger sig dermed; de har forpagtet 2,762,690 Acres Land af den canadiske Regering, og har bragt store Mængder Hornkvæg, Heste og Faar dertil. Den naturlige Tilvæxt af disse Hjorder er en Kilde til stor Velstand for hin Egn, hvor der endnu er over en Million Acres Græsgange for Hornkvæg tilkøbs foruden ubegrænsede Strækninger til Faareavl. Uomtvisteligt er dette sidste uendelige Gebet langt bedre egnet for rationel Kvægavl og egenlig Mælke Indvinding end Texas.

Haand i Haand med Kvægavlen gaar Smør-og Oste-Fabrikationen. Canadas østlige Provinser udfører allerede nu hvert Aar uhyre Mængder Smør og Ost til England. Hidtil har Manitoba kun taget liden Del i denne Export. Oste-Fabrikationen er forøvrig en meget lønnende Beskæftigelse der paa Stedet, og unge Folk, der har studeret den grundig i Europa, finder der udmærket Leilighed til at udbytte deres Kundskaber med Fordel.

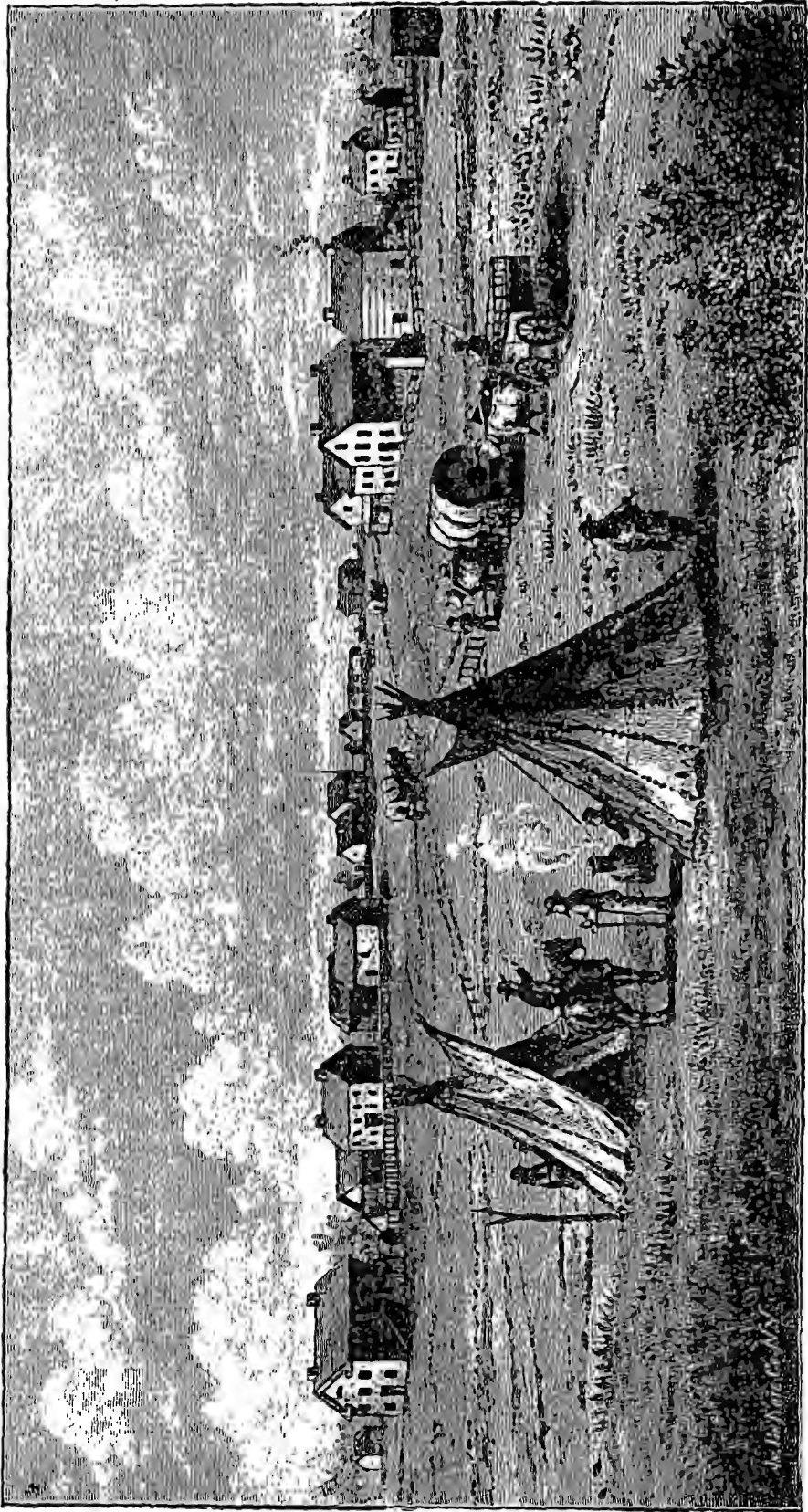
Den canadiske Ost er federe og har mere Smag end den amerikanske, og finder derfor lettere Afsætning i Europa end denne.

Først i 1877 begyndte Canada at exportere Kvæg til England, men hvorledes denne Handelsbranche senere har udviklet sig, kan ses af følgende Tal. I Aaret 1877 blev der ialt exporteret 6940 Stkr Hornkvæg og 9504 Faar, medens Aaret 1884 allerede udviser en Export af 61,843 Stkr Hornkvæg og 67,197 Faar.

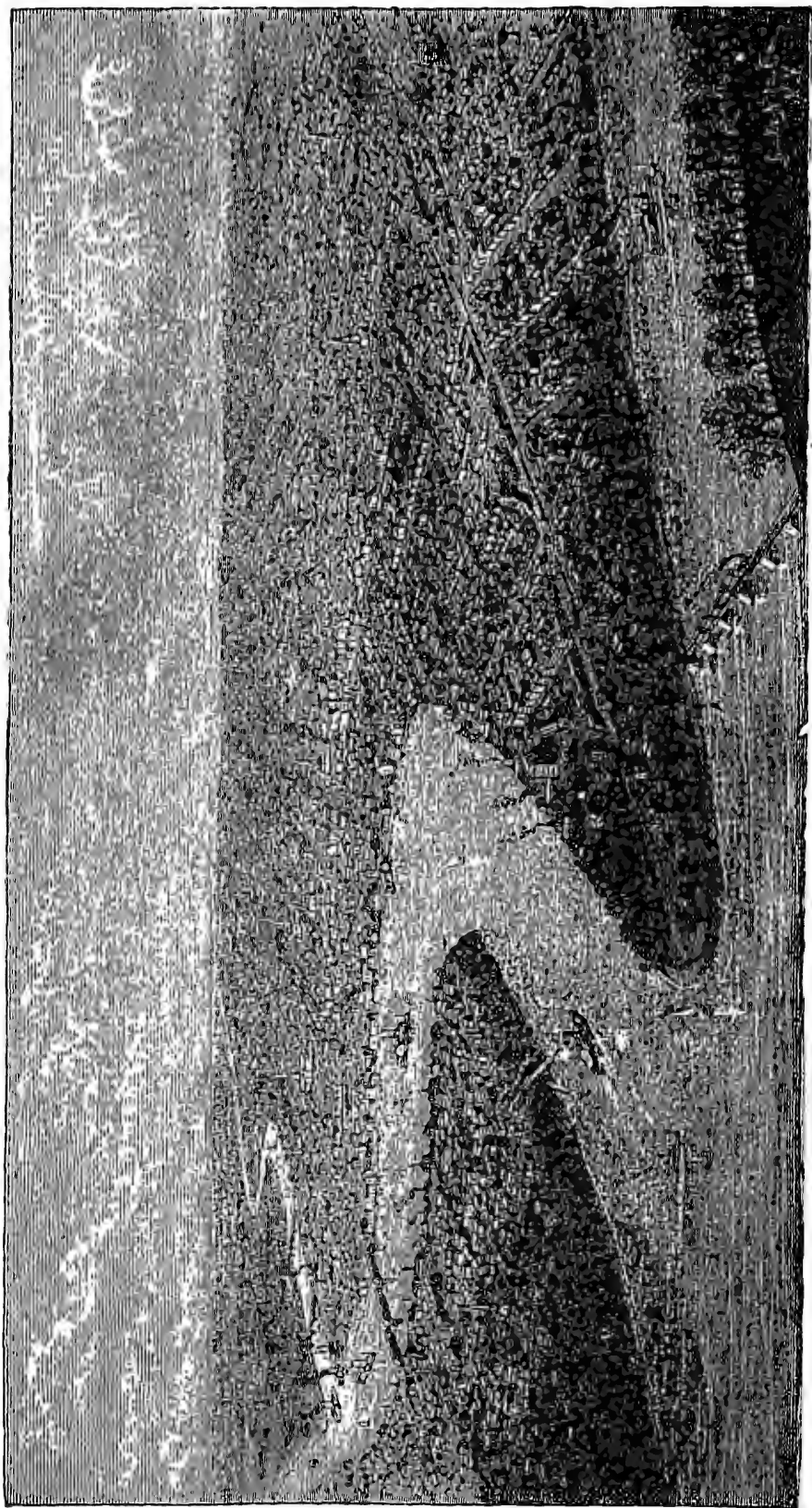
Den Omstændighed, at der ingen Kvægsygdomme forekommer i Canada, giver de canadiske Farmere den store Fordel, at deres Kvæg maa indføres levende til England, medens Kvæget fra de forenede Stater skal slagtes strax efter Landing i engelsk Havn. Forhandlerne har derfor stedse friere Raadighed over canadisk Kvæg, og kan ansætte bedre Priser derfor end for Kvæg fra de forenede Stater.

Ligesom Udførslen af levende Kvæg er ogsaa Udførslen af Kvægavlens Produkter steget betydelig. I Aaret 1874 beløb den samlede Værdi af den exporterede Ost sig til 3,523,201 Dollars, i Aaret 1884 blev der derimod udført for 7,251,989 Dollars Ost. Udførslen af Smør har i de sidste Aar beløbet sig til henved 12,000,000 Pund til en Værdi af 2,500,000 Dollars aarlig.

Det kan her nævnes, at Canada i Aaret 1884 udførte Næringsstoffer til en samlet Værdi af over 35 Millioner Dollars, hvoraf Kvægavls-Produkter udgjorde 23 Millioner og Agerdyrknings 12 Millioner.

WINNIPEG (MANITOBA), 1871.

BYEN WINNIPEG I 1885.

Manitobas Hovedstad, og det canadiske Nordvestens Handelscentrum.

Befolkning i 1871: 850; Befolkning i 1885: 30.000. Indkorporeret Aar 1874. Eiendommenes Værdi 1874: 2,076,018 Dollars; Eiendommenes Værdi 1881: 9,196,455 Dollars
Eiendommenes Værdi 1883: 20,422,270 Dollars; Værdi af Nybygninger i 1883: 2,245,000 Dollars.

KORNAVL.

Alle Kornsorter trives godt i Manitoba. Havre og Byg er af bedste Kvalitet, men navnlig maa Hveden fremhæves, da Jordbunden og Klimaet i Manitoba særlig begunstiger denne Kornsort.

Manitoba Hveden er som Regel meget tung; den naar en Vægt af 62—66 Pund per Bushel og bliver af den Grund og ogsaa paa Grund af sin stenhaarde Beskaffenhed foretrukket for Hveden fra andre Distrikter i det amerikanske Kontinent.

En Prøve Manitoba Hvede, som Hudsons Bugt Kompagniet lod overrække Liverpools Kornbörs gennem Hr Dyke, Regeringsagenten i Liverpool, blev opmærksomt prøvet af de ledende Kornimportører og Møllejere, og disse Herrer erklærede enstemmig Manitoba Hveden for den bedste Hvede paa Markedet og tilbød en betydelig højere Pris for den, end der gaves for bedste California Vare.

Hveden giver i Manitoba sædvanlig 25 Bushels pr Acre, dog er endnu langt bedre Resultater ikke sjældne. Ganske vist forekommer der ogsaa ringere, men disse maa mest tilskrives mangelfuld Dyrkning af Jorden.

Jordens Bearbejdelse lader endnu meget tilbage at ønske i mange Distrikter. Mange Farmere river simpelthen Jorden om og besørger derpaa Saaningen. Det vidner dog om Jordens Godhed, naar den trods denne skødesløse Behandling giver god Høst. Det er endogsaa fastslaaet, at denne simple Maade at dyrke Landet—man kunde kalde det Pioner-Farming—er bedre skikket til at opnaa gode Høstresultater end den evropæiske, mere omhyggelige Landbrugsmethode.

I de ældre Dele af Provinsen kan denne simple Bearbejdelse naturligvis ikke mere fortsættes, og man begynder ogsaa der at dyrke Landet mere paa evropæisk Maner.

Hvor udstrakt Kornavlen drives, kan ses af følgende Tal. I Aaret 1883 blev der i Manitoba høstet henved 4,540,000 Bushels Hvede, 6,195,000 Bushels Havre, og 1,278,000 Bushels Byg.

I det følgende gives Høstresultaterne for Aarene 1877 til 1880 i Bushels pr Acre, sammenstillet efter Beretninger fra 200 forskellige Farme i Manitoba:

	1877.	1878.	1879.	1880.
Hvede	26 $\frac{3}{4}$	26 $\frac{1}{4}$	26 $\frac{3}{4}$	29 $\frac{1}{8}$
Havre	59 $\frac{3}{4}$	59 $\frac{3}{4}$	58	57 $\frac{3}{4}$
Byg	40 $\frac{1}{4}$	36	37 $\frac{2}{3}$	41

Den højeste Anerkendelse, der nogensinde er ydet canadisk Korn, erhvervede det sig paa den internationale Udstilling i Antwerpen ifjor. Voldgiftsdommerne, nogle og tyve Herrer fra de forskelligste Lande i Verden, erklærede enstemmig, at det canadiske Korn var bedre end noget andet udstillende Lands og tilkendte derfor Landbrugs-Departementet for Canada et Æresdiplom, den højeste Udmærkelse, der kunde gives. De udstillede Melsorter blev ligeledes prisbelønnede.

Det kan her med det samme nævnes, at Canada kan være stolt og med god Ret af de Seire, det vandt paa den omtalte Udstilling. Ikke blot Landbrugets Frembringelser, men ogsaa Mineprodukter fra

Nordvest-Territoriet og Britisk Columbia, saavel som de industrielle Frembringelser fra de ældre, østlige Provinser i Canada, blev betænkt med høie og de høieste Priser. I alt tilfaldt der Canada paa Udstillingen 3 Æresdiplomer, 13 Guldmedailler, 31 Sølvmedailler, 33 Bronzemedailler og 30 Hæderlig Omtale.

Udstillingen har aabnet Öinene paa mange Tusinder for, hvad Canada kan byde Kolonisten og hvor vidt Landets Udvikling er skredet frem. Den vil ikke blive uden Nytte, men derimod give mange, der har Lyst til at udvandre Anledning til at tage Canada i Betragtning, naar det gælder om at vælge et Land til at nedsætte sig i.

FRUGTER OG GRÖNTSAGER.

Alle almindelige Smaafrugter som Ribs, Jordbær Himbær Stikkelsbær o. s. v. finder man i Massevis i Manitoba. Af Æbler trives de haardere, stærkere Sorter godt. Vindruer har man hidtil ikke avlet, dog forsøger man nu at omdanne de vilde Vinstokke, der findes i talrig Mængde i Provinsen, til varige Sorter.

De sædvanlige Have-Gröntsager trives ogsaa godt. Paradisæbler og Meloner voxer i det fri, Spidskaal og Blomkaal naar umaadelige Størrelser. Humle voxer vild paa Prærien. Hör trives vel og dyrkes meget af Memnoniterne.

Potetes avles i store Masser. Klima og Jordbund synes at være særlig gunstige for dem, idet der ikke blot opnaas en betydelig Höst, men de enkelte Potetes bliver ogsaa kolossalt store.

TRÆ OG KUL.

Træer staar langs med Floderne og Strømmene, navnlig Eg, Ask, Gran, Poppel, Elm, Tamarac og kanadisk Fyr. Paa Prærierne maa Træer naturligvis først plantes, dog formerer Skovene sig der betydelig, efterhaanden som Kolonisationen tager til, idet den rige Jordbund faar de unge Bepantninger til at skyde meget hurtig op. Den mulige Mangel paa Ved til Brændsel erstattes forövrig ogsaa af de rige Törv- og Kul-Leier, hvoraf Nordvesten kan opvise en Del.

Ved Belly River og Bow River i Nordvest-Territoriet er der opdaget Kulleier, der efter en moderat Beregning maa levere 5,000,000 Tons Kul per Kvadratmil (engelsk). I nogle Miner arbeides der allerede, saaledes *Galt Minen*, der leverer udmærkede Kul. Denne Mine er nu, da Banen er færdig fra Lethbridge, det Sted, hvor Minen er, til Dunmore, bragt i direkte Forbindelse med den canadiske Pacificbane, og kan derfor skaffe sine Produkter yderst billig til Winnipeg.

Ved Aabningen af disse mægtige Leier og Pennsylvania-Minernes Konkurrence er Prisen paa Kul i Winnipeg og hele Manitoba faldet betydelig og der er afsluttet Leveringer for Winnipeg til $7\frac{1}{2}$ Dollars pr Ton for næste Vinter. Men ikke blot den lave Pris for et fortræffeligt Brændselmateriale gör Kulleierne særlig værdifulde for Manitoba og Nordvest-Territoriet, men de drager ogsaa en Mængde dygtige Arbeidere dertil, skaffer altsaa Konsumenter for Agerbrugets og Kvægavlens Produkter, og danner endelig Grundlaget for en Industri i dette Præriland.

SAMFÆRDELSMIDLER OG MARKEDER.

Af særlig Vigtighed for Nybyggeren er naturligvis de Samfærdselsmidler, der bydes ham i hans nye Hjem og gør ham det muligt at faa sine Produkter afsat. I Manitoba er der allerede gjort overordenlig meget i denne Henseende; ved Bygningen af den canadiske Pacificbane er de rige Landsdele aabnede, og Anlægget af Sidebaner vil bestandig lette Samfærdslen mere og mere.

Manitoba har Jernbaneforbindelse med den atlantiske Kyst, Stillehavskysten og hele det amerikanske Fastland. Et Tog, der afgaar fra Halifax eller Quebec ved den atlantiske Kyst, kan nu køre tværs igennem Manitoba, gennem Nordvest-Territoriet, gennem Britisk Kolumbia til Stillehavskysten. Ligesom med Quebec og Halifax staar Manitoba ogsaa i Forbindelse med de forenede Staters Havne, med New York, Baltimore, Philadelphia, Boston og Portland.

Canadas mægtige Samfærdselsaare, der danner denne Forbindelse fra Ocean til Ocean, er den canadiske Pacificbane, som nu er fuldendt. Det første fra Montreal ved det atlantiske Ocean afgaaede og til Britisk Columbia gennemløbende Tog ankom den 8 November 1885 til Vancouver ved Stillehavskysten. Ingeniør Sandford Fleming meldte Præsidenten for den canadiske Pacificbane dette i følgende Depeche:

“Vancouver, Burrad's Inlet, Britisk Columbia.

8 November 1885.

“Det første gennemgaaende Tog er netop ankommet hertil fra Montreal. Farten gik rask; med alle Ophold iberegneede løb vi gennemsnitlig 24 eng. Mile i Timen. Om kort Tid vil man kunne naa Stillehavskysten fra Liverpool, over canadisk Gebet, i 10 Dage. Anlæggets Vanskeligheder er overvundne med mærkværdig Hurtighed. ved dygtig Udførelse af gigantiske Arbejder.”

Banen maaler i hele sin Længde 3053 engelske Mile og er langt den korteste Banelinie, der spænder over det nordamerikanske Kontinent. Den har færre Kurver og færre Stigninger og Sænkninger end nogen af de andre Pacificbaner, fører desuden over den frugtbare Del af Kontinentet, medens de øvrige Baner gennemløber store Strækninger øde ufrugtbart Land. Det kan derfor forudses med Sikkerhed, at Traffiken om kort Tid vil vende sig i Massevis til denne Bane. Men ikke blot Samfærdslen mellem de enkelte canadiske Provinser indbyrdes, ogsaa Traffiken med Kina og Japan vil for Fremtiden hovedsagelig gaa over den canadiske Pacificbane, da Banestrækningen er den korteste og Banens Endepunkter ved det atlantiske og det stille Hav ligger henholdsvis nærmere ved Europa og Kina-Japan end de andre Baners.

Sidebaner anlægges i forskellige Dele af Provinsen og i Nordvest-Territoriet. De skaffer dels Forbindelse med de forenede Staters Baner, dels aabner de nye Strækninger for Kolonisationen, som f. Ex. Manitoba- og Nordvest-Banen, der udgaar fra Portage la Prairie, og allerede nu er færdig forbi Minnedosa, Manitoba- og Sydvest-Banen, Long Lake Banen fra Regina o.s.v.

Den udstrakte Flodskihsfart i Manitoba og Nordvest-Territoriet bidrager meget til at lette Samfærdslen. Dampere kan afgaa fra Winnipeg og paa Saskatchewan seile til Edmonton ved Klippebjergenes Fod, en Afstand af 1500 eng. Mile. De passerer paa Turen forbi de frugtbareste Landsdele i Nordvest-Territoriet. Assiniboine-Floden, der ved Winnipeg falder ud i Red River (den røde Flod) beseiles paa 320 eng. Mile af sin Længde af Dampskibe; paa selve den røde Flod seiler Dampere fra Moorhead i de forenede Stater til Winnipeg-Söen, en Distance af 400 eng. Mile. Winnipeg-Söen, henved 280 eng. Mile lang, er ligeledes seilbar.

Vandforbindelsen mellem Winnipeg-Söen og Övre-Söen (Lake Superior) kan let forbedres, saa at Dampere kan passere direkte fra Winnipeg-Söen til de atlantiske Havne. Endnu har man ikke villet give Pengene til dette Foretagende, men det er höist sandsynligt, at de voxende Handelsinteresser i en nær Fremtid vil overvinde Penge-spørgsmaalet.

Vandforbindelserne er allerede nu saaledes, at et Skib kan tage Last ind i Port Arthur ved Övre-Söen og seile direkte igennem til Liverpool eller en anden europæisk Havn. Man transporterer forövrig ikke nu Produkterne paa denne Maade, men skaffer dem paa smaa Floddampere til de atlantiske Havnepladser, omlader dem der i de store Oceandampere og bringer dem til Europa i disse. Denne Transportmaade er for Tiden endnu billigere end den direkte Transport.

Kvæg bringes naturligvis stedse pr Bane til Havnepladserne. Den canadiske Pacificbane har truffet udmærkede Foranstaltninger for Kvægtransporten fra Nordvest-Territoriet til de forenede Stater og den atlantiske Kyst. Ogsaa Hjordeeierne i Montana i de forenede Stater forstaar at skatte disse og förer nu deres Kvæg, der er bestemt for Export til Europa eller for Slagterierne i Chicago, op paa canadisk Gebet og afsender det fra Maple Creek med den canadiske Pacificbane.

Foruden de amerikanske og evropæiske Markeder, som er aabnede for Manitobas Befolkning ved Provinsens fortræffelige Samfærdselsmidler, findes der ogsaa i Manitoba og Nordvest-Territoriet et godt Marked. De talrige Indvandrere, saa vel som de mange Arbeidere, der er beskæftigede ved Jernbaneanlæg, er Købere af Landbrugsprodukter af enhver Art.

At man allerede har faaet Oinene op for de Fordele, som Manitoba frembyder, bevises klart nok ved den store Mængde Indvandrere, som i Löbet af de sidste Aar har bosat sig i Provinsen. Som Paddehatte er Byerne skudt op af Jorden der. Winnipeg, Manitobas Hovedstad, var i 1870 kun en Bygd, en simpel Handelsstation for Hudsons Bugt Kompagniet og talte neppe 250 Indbyggere. Nu har den over 30,000 Indbyggere, har brede, smukke Gader, store Butiker og Forretningshuse, pragtfulde Privathuse og smukke Regerings- og Jernbane-Bygninger. Byen er oplyst ved Electricitet og Gas, Sporveie gennemkrydser den i forskellige Retninger, kortsagt, man finder der al den samme Komfort som i en større By paa Kontinentet. Indbyggerne anser den med Rette

for at være en af Amerikas store Handels-Hovedstæder i sin Opvæxt. Nordvestens uhyre Gebeter maa afsætte deres Varer vestpaa, og Winnipeg er paa Grund af sin Beliggenhed den naturlige Stapelplads for disse Varer.

Byen Brandon er først anlagt i 1881 og har allerede næsten 4000 Indbyggere. Denne By, der ligger prægtigt ved Assiniboine Floden er Markedspladsen for Distrikterne nord for Byen indtil Minnedosa og mod syd indtil Turtle Mountains (Skildpadde Bjergene). Paa lignende Vis er de øvrige Byer i Vesten blomstret op: Portage la Prairie, Emerson Regina, Moose Jaw og Calgary.

strakte Sletter i store Hjorder, træffes nu yderst sjælden. De talrige Floder og Søer er rige paa Fiske af enhver Art.

SKOLER OG KIRKER.

Skolevæsenet, som hviler i Regeringens Hænder, er meget udstrakt og gør det muligt for den fattigste som for den rigeste at give sine Børn en grundig Opdragelse. For Befolkningens fattigere og Middel-Klasser er der oprettet Friskoler, hvor Børnene faar en god Elementar-Undervisning; Veien til Landets høiere Læreanstalter staar aaben for Enhver. Børn af fattige Indvandrere, som i deres tidligere Hjem vel neppe vilde have faaet synderlig Opdragelse har her arbeidet sig frem til gode Stillinger.

Kirken er fri og selvstændig, og man finder derfor alle Konfessioner repræsenterede i Canada.

POST OG TELEGRAF.

Posten staar under Regeringens Ledelse. Der er oprettet Postkontorer i alle Bygder og paa de fjerneste Steder. Som Bevis for Post-

JAGT OG FISKERI.

Jagt og Fiskeri giver godt Udbytte. De eksisterende Jagtlove er simple og slet ikke strænge og giver Vildtet en længere Fredningstid for at beskytte det mod fuldstændig Udryddelse. Raavildt, Ræve, Harer, Oddere, Bævere, Vaskeljörne, Egern saa vel som Snepper, Vagtler, Duer, Ænder, Agerhöns, Prærihöns er de Arter, der jages. Bøfler, der tidligere gennemstreifede Nordvestens ud-

væsenets Udvidelse i Canada kan anføres, at der i Følge den officielle Beretning i Aaret 1884 var oprettet 6837 Postkontorer dersteds, gennem hvilke der samme Aar blevbefordret 66,100,000 Breve.

Telegrafsystemet er med Undtagelse af faa Linier, der tilhører Regeringen, ved en Parlamentsbeslutning overdraget til Privatselskaber. Det største af disse Selskaber er Nordvest-Telegraf-Kompagniet, som alene besider 31,673 eng. Mile Traade.

SKANDINAVISK KOLONI.

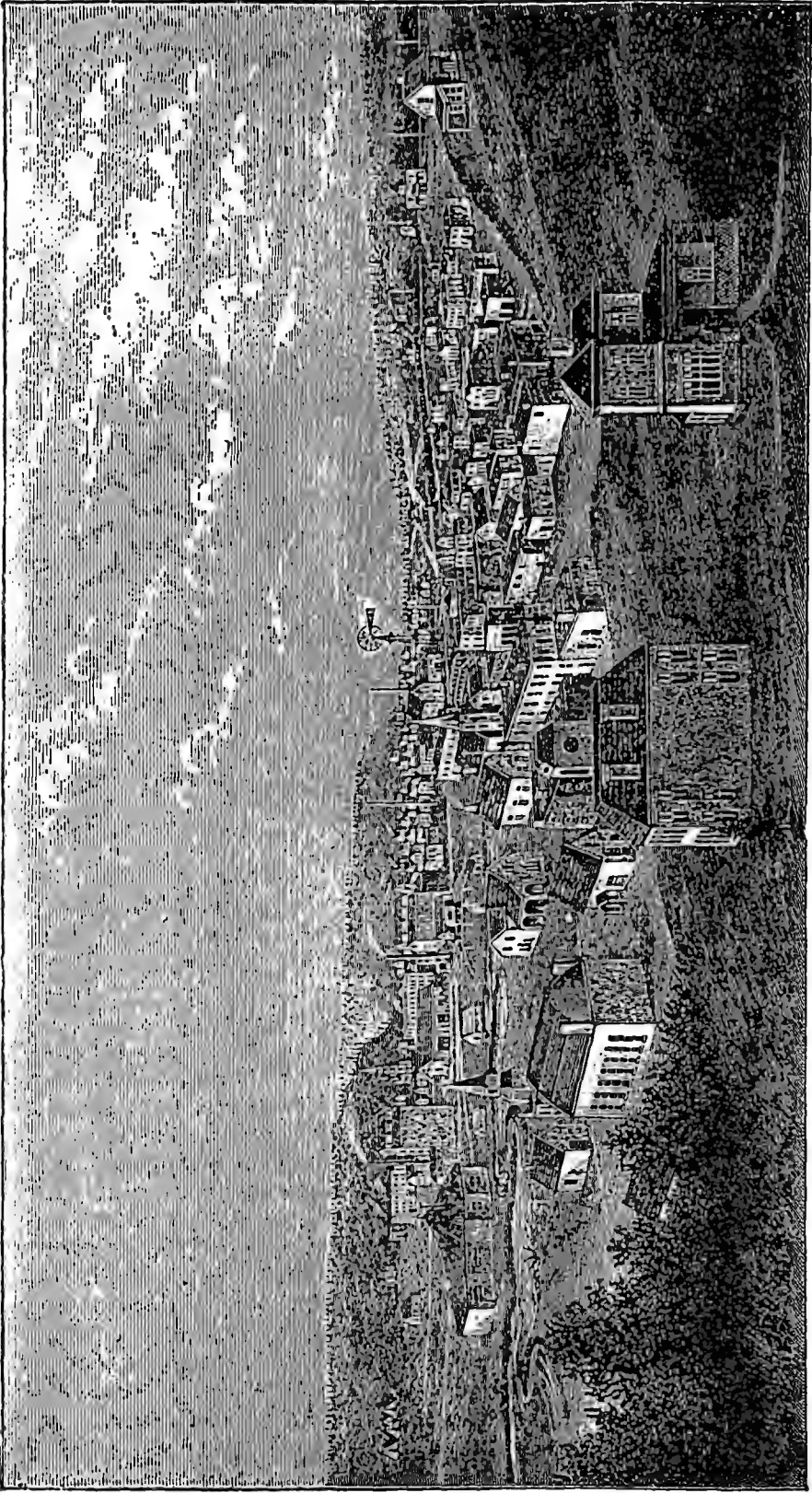
For at samle de skandinaviske Indvandrere til en Koloni har den canadiske Regering i det forløbne Aar forbeholdt saadanne den udelukkende Brug af 4 Townships i Grevskabet Minnedosa, 12 Mile nord for Byen Minnedosa. Reservationen indeholder over 80,000 Acres Land, eller 144 eng. Kvadratmil Præri, hvor der findes rigeligt med Skove af Fyr, Birk og Poppel. Friskt rindende Vand gennemkrydser den i mange Retninger, den har Enge med Hö i Overflod og Vildt, stort som smaat, er der ingen Mangel paa. Mange af Strømmene er rige paa Fisk og fryser aldrig til. Der anlægges for Tiden en 100 Fod bred offentlig Vei gennem Reservationen fra Minnedosa. Midt i Kolonien ligger Otter Söen, bekendt for sin store Fiskerigdom. Det er fra denne 5 Kvadratmile store Sö, at Indianerne tidligere har skaffet sig hele deres Forraad af Fisk. Rolling River (den rullende Elv), løber fra nord til sydvest gennem Reservationen, og danner en ypperlig Vei for Tømmertransport i Sommermaanederne. Elven danner ogsaa paa mange Steder udmærkede Pladser for Savmøller; en saadan er allerede oprettet.

Grunden er altsaa lagt til en stor skandinavisk Koloni, og over 30 Familier har allerede benyttet sig af de favorable Vilkaar og har taget Land op i Reservationen. Gensidig Hjælp er deres Valgsprog, og ved Hjælp deraf kommer de let over Nybyggerlivets første Vanskeligheder. For Fremtiden vil ingen Skandinav, der længes efter Friheden og Uafhængigheden i det rige canadiske Nordvesten, behöve at frygte for at staa ensom, hjælpelös, maaske endog uden at kunne tale med og forstaa et Menneske. Han vil finde Brödre og Venner, hvis Exempel vil give ham Mod, og hvis Hjælp vil lette det brydsomme.

Hr J. H. Norens er Formand for det skandinaviske Kolonisations-Selskab. Han har udsögt Landet met specielt Henblik paa Skandinavernes Smag og Vaner hjemmefra. Og efter ham er Reservationens Hovedstad blevet opkaldt. For Öieblikket opføres der en stor Bygning i Norens, 600 Fod lang og 100 Fod bred; den skal bruges til Kirke, Skole, Opholdssted for Emigranter og Oplagshus. Og et stort Fartöi er blevet bygget til at befare Otter Söen.

Kolonisterne nærer alle de største Fremtidsforhaabninger, og ingen frygter for ikke at skulle kunne klare sig i de første Aar. Manitoba og Nordvest Jernbanen, som anlægges fra Minnedosa vestpaa, lover nemlig enhver, der önsker det, Arbeide ved forskelligt i flere Aar.

Forövrig har der allerede i mange Aar været adskillige Skandinaver i Manitoba, navnlig som Arbeidere. Skandinaverne betragtes der som de absolut bedste Arbeidere og bliver derfor altid foretrukket for

1884—MINNEDOSA—1884.

MINNEDOSA ligger midt i et af de bedste Distrikter i Nord-Amerika. 186 eng. Mile nordvest for Winnipeg ved Manitoba og Nordvest Banen. Den har flere Møller, Korn-Elevatore, Hoteller, Kirker, Skoler, Butiker osv, og er Markedsplads og Jernbanestation for de nye skandinaviske Kolonier.

enhver anden Nation. I Winnipeg er der Masser af Skandinaver i alle mulige Forretninger. Gode Tjenestepiger faar en Løn, som de ikke turde drømme om hjemme, og mange har allerede benyttet sig der af. Der findes skandinaviske Hoteller og Logishuse i Byen, hvor skandinavisk Mad serveres; i den sidste Tid har Skandinaverne endog sluttet sig sammen til en Menighed, har bygget en Kirke og begynder i det hele at føle sig hjemme paa Stedet. Ogsaa i de vestligere Byer, Brandon, Moose Jaw, Calgary osv. er der mange Skandinaver, saa vel som spredte over hele Landet.

SKANDINAVISKE BLADE OM CANADA.

Af de mange rosende Omtaler af Canada, som er fremkomne i skandinaviske Blade, er her uddraget nogle enkelte.

“Stavanger Amtstidende” skriver i sit No. 258, den 4 November 1885:

“20 Vognladninger Montana-Kvæg passerede gennem Winnipeg d. 29de Septbr. — — Hösten var da bragt i Hus over hele Kanada. Tærskningen optager nu Farmernes Tid; overalt er Udbyttet høist lovende. — — Der er en ny svensk Koloni i Nærheden af Minnedosa, med Mr. Norens som Præsident; han besøgte Winnipeg d. 2den Oktbr. Koloniens Hovedsæde hedder Norens. I de sidste 2 Uger havde, sagde han, 36 Settlere sluttet sig til Kolonien; 3 Bygninger vare under Opførelse, hvoraf den ene skulde benyttes til Kirke og Skole, en til Hovedkvarter for Immigranterne og en til Butiker. — En stor “Todækker” var bygget til Beseiling af Indsøen Otter. Settlerne fandt sig glædede i Haabet om Koloniens Fremgang, idet de følte sig sikre paa, at det vilde gaa godt. — Den kanadiske Regjering har udsat dette udmærkede Land til Bebyggelse, og det er det første Skridt, der er gjort, til at opmuntre de skandinaviske Settlere. Der er godt Tømmer og en Overflod paa Vildt. — Jernbaneauthoriteterne lave sig til at give de nye Settlere tilstrækkeligt Arbejde ved Anlæggene af Linien og skaffe tilveie Sleepers etc., ligesom Grubekompagnierne ventes at ville gaa igang med Drift.”

CHRISTIANIA “MORGENBLADET” SKRIVER DEN 10 NOVEMBER 1885.

“Agerbruget i Kanada. Hon. John Carling, den nye Minister for Agerbrug i Kanada, har netop gjort nogle Bemærkninger der have til Hensigt at vise de hurtige Fremskridt i Kanada i Løbet af de sidste Aar, hvad angaar Udviklingen af Agerbruget. Han fremhævede, at medens i 1871 Værdien af Dyr og animalske Produkter beløb sig til 179,861,227 Dollars, beløb disse sig 1881 til 222,062,480 Dollars, og medens i samme Tidsrum Værdien af Markens Produkter steg fra 100,627,319 Dollars til 151,826,612 Dollars, hvilket er paa begge Dele en samlet Forøgelse af 91,460,546 Dollars. Afskibningen af Varer var ogsaa tiltaget mærkelig; Forøgelsen fra 1874 til 1884 var ikke mindre end

11,354,571 Dollars. Kvæghandelen var tiltaget stærkere end vistnok nogen anden Forretningsbranche med Storbritanien, og der er al Grund til at tro, at dens Stilling i den Henseende vil holde sig. I 1874 blev der exporteret til England og Skotland 29,623 Stykker Kvæg, til en Værdi af 951,269 Dollars, og et slaaende Bevis for den forbedrede Kvalitet er, at omendskjönt der kun udskibedes i 1878 29,925 Stkr. til Storbritannien, var Værdien af disse dog 1,152,334 Dollars, medens dog det følgende Aar Værdien af udskibede 46,569 Stkr. Kvæg blev kun 2,096,696 Dollars. Forrige Aar udförtes 89,263 Stkr. til en Værdi af 5,681,682 Dollars, og ved den Tid, Hr. Carling har givet sin Beretning, har Afskibningen iaar belöbet sig til 134,441 Stkr. Kvæg til en Værdi af 7,580,043 Dollars. Ogsaa fra 1874 til 1884 var Exporten af Heste og Faar betydelig föröget i Værdi, for de förstes Vedkommende til 1,969,962 Dollars, og for de sidstes 842,041 Dollars.

“Med Hensyn til Produktion og Afskibning af Ost beretter Mr. Carling, at denne kanadiske Artikel dominerede Englands Markeder og anerkjendtes for det bedste, idetmindste fra Amerika. Udförselen af Ost var ogsaa gaaet raskt fremad; Exporten i 1874 belöb sig til 24,050,082 Pund, af Værdi 3,523,301 Dollar, men forrige Aar var den naaet op til 69,765,423 Pund, der havde en Værdi af 7,251,989 Dollars. Exporten af Smör har i de sidste 11 Aar holdt sig jevnt gjennemsnitlig ca. 12,000,000 Pd. aarlig, af en omtrentlig Værdi stor 2,500,000 Dollars, hvilket i Betragtning af den betydelige Förögelse af Ostexporten ogsaa er mærkelig. Ægforretningen var ligesaa fremadgaaende, fra 4,407,534 Dusin til en Værdi af 587,799 Dollars i 1874 var denne stegen til 11,490,855 Dusin til Værdi af 1,960,197 i 1884. Der har ogsaa været en Förögelse med Hensyn til Mængden og Værdien af Byg, Rug, Havre og Ærter, medens Hvedeforretningen har varieret noget. Der har ligesaa været en betydelig Export af Frugt, idet der i de sidste 5 Aar gjennemsnitlig exporteredes 187,746 Fustager til en Værdi af 438,018 Dollars, hvilket er en Förögelse af 36,662 Fustager mere end for 10 Aar siden.”

UDTALELSE AF EN BOSIDDENDE SKANDINAV.

En Skandinav, bosiddende i det kanadiske Nordvest, har hjemsendt følgende Brev angaaende sit nye Hjem. Brevskriveren hvis Navn er HENRIK C. JACOBSEN, boer c. 6 engelske Mil fra Byen Moosomin ved den Can. Pacific-Bane.

“Jeg er födt og opdraget i Nord-Slesvig, men rejste hjemmefra i en ung Alder, og levede i forskjellige Lande i Europa og Afrika. Jeg hörte imidlertid saa meget om det glimrende Hvedeland i Nordvesten hvortil Tusinder af Emigranter af alle Nationer strömmede at Jeg besluttede at rejse derud og se med egne Öjne, om Rygtet talte sandt. Da jeg kom til Winnipeg, fik jeg at vide, at det meste af Agerlandet der i Nærheden var optaget; jeg rejste derfor vestpaa ad den canadiske Pacific-Bane og indskrev mig paa Landkontoret i Birtle for $\frac{1}{2}$ Section Land 320 Acres stor, nemlig 160 Acres Hjemsted

og Forkjöbsret til andre 160 Acres. Herfor betalte jeg det sædvanlige Regjeringskontor Gebyr 20 Dollars, 10 for hver 160 Acres. Og for Forkjöbs-Landet skal jeg desuden betale Regjeringen $2\frac{1}{2}$ Dollars per Acre, men først om 3 Aar.

Mit Land ligger omtrent 6 Mil syd for Moosomin Station, en rask voxende lille By 220 Mil vest for Winnipeg. Da jeg kom vel seent her til Landet ifjor, kunde jeg ikke gjøre stort andet paa mit Land end bygge et Bjælkehus og en Stald. Men iaar begyndte jeg at dyrke mit Land, saasnart som Sneen begyndte at forsvinde, altsaa henimod Midten af April.

Jeg begyndte at pløje med Oxer, som de fleste af mine Naboer gjorde, men da det gik lidt langsomt, solgte jeg Oxerne og kjøbte et Par Heste, som gjorde Arbejdet hurtigere og bedre, skjönt Oxer ere betydelig billigere at holde.

Jeg har opbrækket henved 45 Acres Land paa mit Hjemsted, af hvilke 20 er lagt ud med Hvede, Havre og Potetes, hvilket alt trives godt. Efter at have afbrændt det gamle Prærie-Græs, lagde vi simpelthen Udsæden paa Jorden og pløjede den saa ned. Dette er den simpleste og hurtigste Fremgangsmaade det første Aar, og de fleste af mine Naboer gjorde det samme. Det vilde dog have været bedre, om vi havde lagt Sæden i Pløjejorden og saa harvet den ned, da vi i det Tilfælde vilde have faaet en bedre Afgrøde. Som det nu er, venter jeg dog at faa 20 Bushels Hvede pr Acre, 25 à 30 Bushels Havre. Hvad Potetes angaar, veed jeg endnu ikke, hvormegit jeg vil faa, men de er Alle komne godt op og seer lovende ud. Byg, Ærter og Turnips trives ogsaa godt her, saavidt jeg har set. Jeg har en Kjøkkenhave, hvori jeg har plantet Løg, Gulerødder, Turnips, Petersille, Ærter, Radiser, Salat, Rødbeder o.s.v., og alle disse kommer ganske fortrinlig op.

Jordbunden bestaar hovedsagelig af sort Muldjord fra 8 Tommer til 2-3 Fod i Dybde paa Underlag af Leer, og er særlig passende for Avling af Hvede af allerbedste Sort. Der er sædvanlig Overflod af Vand i Floder, Bække og Kjær, og Tømmer findes ogsaa i større og mindre Mængder over hele Landet.

Klimatet i Nordvesten er meget sundt og styrkende, og efter min Mening vil det fortræffelig passe for Skandinaver og Tydske. Börn trives vel, og Febere og Sygdomme kjendes saa godt som ikke blandt Folkene i Landdistricterne i Nordvesten. Føraaret er som Regel tørt og klart, Sommeren varm med Tordenbyger nu og da, Efteraaret er prægtigt og Vinteren, som begynder omtrent midt i November og vedbliver uden Ophør til Midten af April, er i Almindelighed klar og frisk, skjönt en Smule kold. En hel Del Folk tror, at Vinteren er altfor stræng her, det har imidlertid ikke været min Erfaring. Naar man bare holder sit Hus varmt og tager tykt Undertøi paa, behøver man ikke at frygte for, at Kulden skal genere.

Landet her rundt omkring bliver nu rask optaget, men endnu er der Millioner af Acres godt Agerland, som blot venter paa Kolonister,

og Enhver, som har, eller kan tjene, tilstrækkelig Kapital til at begynde et Landbrug, kan Intet bedre gjøre end komme herover og skabe et nyt og lykkeligt Hjem for sig og sine Kjære.

Jo mere jeg seer af mit eget Land og Landet i det Hele taget, desto mere holder jeg af det, og hvis alt gaar godt, forventer jeg i Løbet af 4-5 Aar fra nu at blive en forholdsvis uafhængig Mand, og vende tilbage paa Besøg til mit Fødeland.

Dette er min Mening om det canadiske Nordvest.

HENRIK C. JACOBSEN.

HVORFOR MAA MANITOBA OG NORDVEST-TERRITORIET ANBEFALES UDVANDRERE FRA DE SKANDINAVISKE LANDE TIL KOLONISATION?

1.—Manitobas Klima er meget sundt og ligner Skandinaviens. Klimafebre kendes ligesaa lidt der som i Nordeuropa. Den Koldfeber, som saa mange Kolonister i Kansas og Texas bukker under for, forekommer slet ikke i Manitoba, tværtimod Manitoba benyttes ofte som Kursted af Farmere, der har maattet lide for meget af Feber i de sydlige Stater.

2.—Jordbunden anerkendes af de høieste Autoriteter for at være den frugtbareste i Amerika. Dens Bearbejdelse er meget simpel. Blot Prærien brækkes, er den færdig til Saaning.

3.—Manitobas Produkter er de samme som Nordeuropas. Nybyggeren skal altsaa ikke først lære Dyrkningen af Bomuld, Ris osv., som det f. Ex. er nødvendigt i Texas. Hvor Potetes, Kaal og Roer trives, der hersker et Klima, som Skandinaver kan taale. Dyrkningen af Bomuld og Ris er mere et Arbejde for Negre. Man kan bedst bedømme et Land efter dets Produkter.

4.—Afstanden fra Europa er forholdsvis ringe, og Reiseomkostningerne er som Følge deraf lave.

5.—De gode Samfærdselsmidler i Manitoba gør det muligt at afhænde dets Produkter paa de østlige og vestlige Markeder og udføre dem til Europa. Kolonisten faar derfor gode Priser for sine Frembringelser.

6.—I Manitoba hersker der ligesaa ordnede Tilstande som i de skandinaviske Lande, og Liv og Eiendele er ligesaa sikrede.

7.—Skolegangen er fri for de fattigere Klassers og Middelklassernes Börn, og der findes Skoler i alle Provinsens Dele.

8.—I Manitoba hersker der fuldstændig Religionsfrihed, og der er som Følge deraf Kirker af alle Konfessioner.

9.—Der gives der ingen trykkende Skatter, ingen Tvang som Værnepligten i nogle af de skandinaviske Lande; enhver lever frit der og har kun at respektere Lovene, der er indrettede til Beskyttelse og til Sikkerhed for hans Person og hans Eiendom.

10.—Nybyggere kan af Regeringen faa fri Hjemsteder, hvorom de nærmere Bestemmelser kan læses længere fremme i dette Skrift. Landstrækninger, der er delvis opdyrkede, kan købes til moderate Priser.

11.—Da den canadiske Pacificbane, som gennemskærer Manitoba og Nordvest-Territoriet, nu er færdig, og disse Egne saaledes er bragt i Forbindelse baade med det atlantiske og med det stille Hav, kan man med Sikkerhed vente, at Landet hurtigt vil blive bebygget.

12.—Chancerne for hurtigt at arbeide sig frem er ulige større i nysaabnede Landsdele end i tæt befolkede Stater. Den der kommer først, kan selv udsøge, de, der kommer senere, maa tage, hvad der bliver tilovers.

13.—I Manitoba er der mange Skandinaver, og Invandrere kan uden Vanskelighed komme til at nedsætte sig blandt deres Landsmænd. De kan derfor meget godt klare sig med deres Modersmaal, uagtet det engelske Sprog er det fremherskende.

VINK FOR NYBYGGERE.

Enhver, der har i Sinde at udvandre til Manitoba eller Nordvest-Territoriet, maa foresætte sig ikke at ville sky Arbeidet derovre, og stedse gaa dertil med Liv og Lyst. Soldebrødre skal ikke udvandre dertil; de gaar for til Grunde der end i Europa.

Mest Brug er der for praktiske Landmænd. De uhyre Strækninger frugtbart Land venter kun paa dem for at kaste dem rige Frugter i Skødet for deres Arbeide. Tjenestepiger kan komme, saa mange, det skal være, og stedse finde Pladser til god Løn. Almindelige Arbeidere og Haandværkere, som Murere, Tømrere Smede, Skomagere, Skrædere osv. kan let finde Beskæftigelse, og de har særlig gode Chancer i Manitoba, hvis de foruden deres Professioner ogsaa forstaa sig noget paa Landvæsenet, og altsaa kan tage Arbeide paa en Farm, hvis de ikke lige strax kan finde noget at bestille i deres Fag. Derimod skulde Haandværkere i de specielle Fag helst forespørge sig om deres specielle Fag hos en af Regerings-Agenterne, for de udvander; medmindre de da er villige til eventuelt at lægge deres Fag paa Hylden og hellige sig Landbruget.

Kommis'er, Kontorister, Bogholdere kan det ikke anbefales at reise til Manitoba, da den indfødte Befolkning har unge Folk nok til at fylde de ledige Pladser. Hvis de forøvrig har Lyst og Evne til at paatage sig Farmarbeide, har de naturligvis de samme Udsigter som enhver anden. Der findes ikke faa Farmere i Nordvesten, som tidligere har arbeidet paa Kontorer.

Kolonisten skulde, om mulig, indrette sig saaledes, at han er paa Stedet i Slutningen af April eller Enden af Mai, da Brækningen af Landet begynder. Folk, der vil tage Arbeide paa en Farm, finder da strax Beskæftigelse til høi Løn. Sommer- og Høst-Maanederne kan ligeledes anbefales til Indvandring. Vintermaanederne maa helst undgaas, idet det da overalt i Amerika falder den nysankomne svært at finde lønnende Arbeide.

Det maa anbefales Indvandrerens at tage gode, solide Klæder med, alt det Linned, han har, Uldtæpper, Sengedyner, Puder osv. Alle disse Sager er dyrere i Manitoba end i Europa. Mindre Redskaber, som Knive, Gafler, Skeer osv. kan ogsaa medtages, ligeledes mindre Genstande til Husholdningen og Stuen. Ved Indpakningen af

Sagerne maa man dog ikke glemme, at der kun tillades hver Passageret bestemt Kvantum Bagage paa Skibet og paa de amerikanske Jernbaner, og at der beregnes meget høie Priser for Overvægt. Man skal derfor lade større Möbler, som f. Ex. Borde og Stole, blive tilbage, heller ikke bør Stentøi medtages, da det let gaar i Stykker under Transporten. Haandværkere tager naturligvis deres Værktøi med, hvis det ikke er for svært eller tager for megen Plads op. Landbrugs-Redskaber, som Hakker og Spader, skal man hellere lade blive hjemme, da slige Sager kan købes til moderate Priser i Manitoba, og de, der faas der, er langt mere passende og praktisk til at bearbejde Jorden end de evropæiske Redskaber.

Alle Penge skulde vexles i Dollars hjemme, da skandinaviske Penge kun kan byttes med Tab i Manitoba. Navnlig skandinaviske Papirpenge maa man vogte sig for at tage med, da Tabet ved Vexlingen er meget stort. Folk, der bringer større Summer med, gør bedst i hjemme at købe en Vexel eller et Kreditbrev paa en oversøisk Bank, da det altid er ubehageligt at reise med en stor Pengesum i Lommen.

Reisen til Manitoba tager henved 14 Dage. Om Overfartspriser, Bagage osv. giver den paa Bogens sidste Side anførte Agent gerne enhver Oplysning.

Da der ved Ankomsten til den oversøiske Havn altid trænger sig en Mængde Jernbane-og Land Agenter sammen om Emigranterne, og søger at vinde dem hver for sit Land, er det heldigst allerede hjemme i Skandinavien at købe sig en gennemgaaende Billet til Winnipeg i Manitoba. Udvandreren slipper derved for mange ubehagelige Bryderier, og modtages ved Ankomsten til Winnipeg af Regeringens Agent, der beredvilligt vil staa ham bi med Raad og Daad.

ntario

Provincen Ontario. ligger nord for de store amerikanske Indsøer og er skilt fra Provincen Quebec ved Ottawa Floden. Jorden er forskellig i de forskellige Distrikter, men en stor Del af Provincen er overordenlig frugtbar og som skabt for Landbrug. Ontario er meget rig paa Mineralier, Jern, Kobber, Bly, Sølv, Marmor, Petroleum, Salt etc findes i Mængde; almindelig bekendte er ogsaa de vældige Granskove i denne Provins. Indsøerne er meget rige paa Fisk, Skovene har Vildt af de forskellige Arter for Jægeren.

Klimaet er ligesom i de övrige Provinser, men om Vinteren mildere end i Quebec. Alle Slags Kornsorter, Sukkerroer og Rödder trives fortræffelig. Mais dyrkes meget i de sydlige Dele af Provinsen og giver bedre Höst der end i Kansas, Missouri og Illinois. Æbler, Aprikoser, Blommer, Ferskener avles i Massevis; navnlig de sidste udgør en betydelig Handelsartikel. Frugthaver med 3000 til 10,000 Ferskentræer ser man hyppig; ligeledes store Æble Plantager. Udstrakte Vinhaver er anlagte i de mest forskellige Dele af Provinsen og giver rigt Udbytte; da Ontario-Vinen stadig vinder mere og mere Paaskönnelse, lover Vinproduktionen at blive en betydelig Industrigren.

Skoler, der kan besøges frit, er der mange af. Allerede i 1880 talte Ontario 5137 Skoler. Kirker for alle mulige Trosbekendelser findes i alle Landets Dele.

Frie Hjemsteder bortgives i de nordlige Dele af Provinsen mellem Ottawa Floden og Georgian Bay. Ethvert Hoved for en Familie kan der faa 200 Acres (ca 165 Tönder Land) og hver Mandsperson over 18 Aar 100 Acres (80 Tdr.) Skovland frit.

Betingelserne er: 15 af hver 100 Acres maa ryddes og dyrkes i Löbet af 5 Aar, et Vaaningshus, mindst 16 Fod bredt og 20 Fod langt maa reises, endvidere maa Nybyggeren bo paa sin Eiendom i det mindste 6 Maaneder om Aaret. Sköde paa Eiendommen gives efter 5 Aars Forløb.

Uryddet Land kan ogsaa köbes til Priser, der varierer mellem $\frac{1}{2}$ og 10 Dollars (2 til 37 Kroner) pr Acre, ryddet Land og Farme, som allerede er bragt i bedre Stand med Bygninger kan köbes fra 20 til 50 Dollars (75 til 185 Kr.) pr Acre; Pengene kan i de allerfleste Tilfælde betales i Terminer, der strækker sig over flere Aar.

OTTAWA DALEN.

(OTTAWA VALLEY) fortjener særlig Omtale. Denne yderst frugtbare Dal, som gennemstrømmes af Ottawa Floden, den, der giver et Areal af 80,000 eng. Kvadrattmile Vand, er for Størstedelen bevoxet med værdifuld Skov; Gran, Bøg, Eg og Ahorn er de vigtigste Træsorter. Landet faar rigeligt Vand fra talrige Bifloder og Indsøer og indeholder anseelige Flader yderst frugtbar Jord.

Floderne benyttes som Regel af Industrien. Talrige Savmøller drives ved Vandkraft og gør aarlig Millioner af Fod Bygnings- og Gavn-Tømmer færdig. Mange tusinde Hænder finder her hele Aaret lønnende Beskæftigelse og god Fortjeneste. Betydelig er ogsaa dette Distrikts Mineralrigdom; Jern, Bly, Kobber, Marmor, Apatit, (phosphorsur Kalk) er de vigtigste Produkter. I Apatitminerne, saa vel som i Jernminerne i Hovedstaden Ottawas Nærhed finder Tusinder Beskæftigelse, og disse betydelige Arbeidsmarkeder kan hurtigt og billigt naas pr Bane eller pr Skib fra de atlantiske Havne.

Den canadiske Pacificbane er nu lagt gennem det frugtbare Algoma Distrikt, hvorved Ottawa Dalen er bragt i direkte Forbindelse med den rige, velbekendte Red River Dal. Mange Sidelinier er allerede færdige, andre er under Bygning eller projekterede; for Samfærdselens Fremme og Lettelse er der altsaa sørget nok. Mange Norske, Svenske og Danske har nedsat sig nær ved den canadiske Pacificbane, som gaar gennem Algoma Distriktet.

Ottawa Dalen fortjener særlig Opmærksomhed, fordi den byder Kolonisterne alle Chancer for rask at arbeide sig opad og samtidig kan naas let og billigt fra Indskibningshavnene. Vestpaa maa den ankomne, i de store Havnestæder kan han ikke blive, fordi han der kun meget vanskelig finder Arbeide, og Livet der er meget dyrt. De fleste af de Folk, der skriver klagende Breve til deres Slægtninge i Europa er netop saadanne som, ved Ankomsten til den oversøiske Havn lægger Hænderne i Skødet og tænker, at da de nu er i Amerika, kommer Fortjenesten nok af sig selv. Det er bundfalskt. Den, der straks finder Arbeide i Pladser som New York, Baltimore eller Quebec, han skal naturligvis blive der, men alle andre maa det tilraades strax at drage videre vestpaa og opsøge saadanne Pladser, hvor de er sikre paa at finde Beskæftigelse og god Fortjeneste. Et saadant Distrikt er Ottawa Dalen.

Folk med Kapital kan der købe opdyrkede Farme til rimelige Priser; frie Hjemsteder kan endnu faas paa forskellige Steder.

Provinsen Quebec er 188,000 eng. Kvadratmile stor og talte i 1881, 1,360,000 Indbyggere. Jorden er af god Kvalitet og dens Produktionskraft ligner de andre Egnene i Canada. Kvægavl drives meget og

som oftest efter en større Maalestok; den samlede Værdi af det i 1882 eksporterede Kvæg og af Kvægavl-produkter beløb sig til 10,700,000 Dollars.

Quebec har mange og store Skovstrækninger, desuden udgør Mineprodukterne en betydelig Indtægtskilde for Provinsen. Guld, Sølv, Bly, Jern, Platin og navnlig Kobber findes i forskellige Distrikter. I 1882 havde de eksporterede Metaller en Værdi af 519,000 Dollars.

Samfærdselsmidler skaffer Jernbanerne og St. Lawrence Floden. Provinsen har to Skibs-Havne, Montreal og Quebec, der begge har udstrakte Kaier til bekvem Lossen og Laden af Fragterne, og Skibe paa 5000 Tons kan ankere op ved Kaierne.

Paa ötte af de store Kolonisations-Veie kan enhver mandlig Kolonist, der er 18 Aar gammel, faa 100 Acres Land frit. Betingelserne er, at der efter 4 Aars Forløb skal være reist et Vaaningshus paa det paagældende Land og opdyrket 12 Acres Land. Saa udstedes Sködet (*letters patent*).

Det kan förövrig ligesaa lidt her som i Ontario tilraades Indvandreren strax efter sin Ankomst at overtage et frit Hjemsted, da handog först maa lære at rydde Jorden. Behandlingen af Jord, som er bevokset med Buske og Træer er ikke saa let som af Prærijorden i Manitoba. Selv om Kolonisten forstaar sig grundig paa Landvæsenet, gör han dog vel i först at tage Arbeide paa en Farm, for at lære den mest fordelagtige Maade at gribe Arbeidet an.

Kronlande kan köbes for 30 a 60 Cents (1 Kr. 10 ö à 2 Kr. 25 ö) pr Acre. Provinsen har en Hjemsteds Lov, hvorefter under visse Betingelser Nybyggeres Eiendom ikke kan udpantes.

New Brunswick.

Ny-Brunsvig (*New - Brunswick*) grænser til provinserne Ny-Skotland og Quebec, og mod syd til Staten Maine, en af de forenede Stater. Det er større end Holland og Belgien og talte i Aaret 1881 320,000 Indbyggere.

Jorden er rig og frembringer alle Slags Frugter, som avles i Nordeuropa og England; Æbler, Pærer, Blommer, Kirsebær, Stikkelsbær, Jordbær, Ribs, modnes meget godt. Potetes avles i Massevis og er af fortrinlig Kvalitet. Alle Kornsorter voxer udmærket.

Provinsen har rige Skove, der leverer fortræffeligt Træ til Skibsbygning. Meget Udbytte giver Fiskeriet; i Aaret 1884 belöb Værdien af fangne og rensede Fisk sig til 3,700,000 Dollars. Industrien har i de sidste Aar taget et betydeligt Opsving og giver nu mange Tusinder en god Fortjeneste.

Frie Hjemsteder paa 100 Acres Land bortgives til Familier med Börn under 18 Aar paa følgende Betingelser:

Mod Erlæggelse af 20 Dollars kontant, som Bidrag til Anlæg af Veie og Broer, eller hvis den paagældende i 3 Aar aarlig yder et Arbeide, der er 10 Dollars værd.

At et Vaaningshus skal være bygget inden to Aar, at 10 Acres Land skal være ryddede og under Dyrkning inden 3 Aar, og at der skaffes Beviser for, at den paagældende bor paa sin nye Eiendom.

NY DANMARK.

Et meget blomstrende og Aar for Aar tiltagende Skandinavisk Settlement findes i denne Provinds, kaldet New Denmark eller Ny Danmark.

Den kan naaes paa nogle faa engelske Mile nær med Dampskibe paa St. John's Floden, hvilke underholde Routen 8 til 9 Maaneder om Aaret.

Ogsaa per Jerbane fra St. John daglig inden nogle Miles Afstand.

I Nærheden af Kolonien findes et godt Marked for Afsætning af Producterne.

En anden Vei vil snart blive aabnet fra Quebec direkte ved Fuldførelsen af New Brunswick og Canada Jernbanen.

Herr H. P. L. Petersen, en Skandinav, bosat i Ny Denmark, skrev den 20de November, 1884, til den Canadiske Regjeringsagent, som følger:—"Jeg har idag pakket nogle Prøver af Korn og Rodfrugter til Forsendelse til Deres Adresse ved første Leilighed. De ere Prøver af Korn o.s.v. groet i Ny Danmark og jeg maa forklare at jeg har kun taget Kornprøverne som de faldt fra Tærskemaskinen uden at udvælge dem saa at de fremstille en sand gjennemsnitts Kvalitet af de hervoxende Korn."

"Rodfrugterne er Resultat af Mark ikke Havedyrkelse."

"Jeg vil endvidere tillade mig at oplyse at dette Settlement har ikke været bebygget mere end tolv Aar og de fleste Nybyggere have kun været her nogle faa Aar; næsten alle kom her med tomme Hænder og som Følge deraf have ikke været istand til at dyrke sit Jord til saa stor Fordel som vilde været Tilfælde dersom de havde været i Besiddelse, selv af smaa Midler naar de kom hertil. Men dette beviser at en Mand kan i New Brunswick, selv uden Midler, danne et Hjem og en Levevei for sig og sin Familie og, noget der har været Tilfælde med ret mange i Ny Danmark, paa 10 Aar eller mindre, at hæve sig fra forholdsvis Fattigdom til sorgfrie og bekvemme Omstændigheder—med intet andet end godt Mod og villige Hænder ere de bleven Eiere af smukke Gaarde med fra 30 til 60 Acres ryddet Land med gode Huse, Lader, Stald, Heste, Køer, Arbeidsvogne, Slæde, Maskiner o.s.v., og har et behageligt, frit og uafhængigt Liv."

"Disse Kjendsgjæringer i Forbindelse med Kornprøverne m.m. vil bevise hvad jeg saa ofte har paastaaet, at for en Emigrant med faa eller ingen Midler, findes der ingen Landsdel i Amerika som overgaaer og neppe kan maales med, New Brunswick."

Prince Edward Island.

(PRINS EDVARD ÖEN.)

Den største Del af Landene i denne Provins er allerede i faste Hænder, dog kan Farme, som allerede er betydelig forbedrede, købes for 20 Dollars (75 Kroner) per Acre.

Denne Ö frembringer navnlig udmærkede Straasorter og er særlig bekendt for den gode Havre, der trives der. Heste og Hornkvæg opdrættes i store Hjorder, og specielt Udførslen af de sidste til England er en betydelig Erhvervskilde for Befolkningen. Fiskeri og Skibsbygning drives ligeledes stærkt.

Nova Scotia.

(NY SKOTLAND.)

Der er ikke meget disponibelt Land i denne Provins.

Prisen er 44 Dollars (165 Kroner) for 100 Acres. Jorden egner sig godt for Korn og Rodfrugter, og store Kvantiteter Æbler udføres.

Fiskefangsten giver et meget betydeligt Udbytte. Navnlig handles der med : Stokfisk, Makrel, Kuller Sild og Hummer. Statistiken viser, at over 30,000 Personer i Aaret 1883 var beskæftigede med Fiskeri, og at det samlede Udbytte af dette Erhverv beløb sig til 8,700,000 Dollars.

Ny Skotland har store Skove med Tømmer til Skibsbygning og andet Gavntømmer der finder god Afsætning til de forenede Stater, Vestindien osv.

Halifax, Hovedstaden i Provinsen, er Vinterhavnepladsen for dette Gebet. Den ligger ved en vakker Bugt og staar ved Jernbanelinier i Forbindelse med alle Dele af Kontinentet.

vinser og ligger mellem Klippebjergene og det stille Hav. Det omfatter, inclusive Van Couvers Öen 341,000 eng. Kvadratmile. Denne store Provins talte i Aaret 1881 kun 50,000 Indbyggere, men siden er Befolkningen tiltaget betydelig, fra alle Steder i Europa og paa det amerikanske Fastland er Folk dragne derhen for at bosætte sig.

De store Fordele, som denne Provins byder Kolonisten, bliver nu først helt bekendte, nu da den canadiske Pacificbanes Bygning er fuldendt og Britisk Columbia træder i directe Forbindelse med de østlige Provinser. Man kan nu paa henved 14 Dage komme fra Europa til britisk Columbia, og Reisen er betydelig billigere end før, hvad der vil bidrage meget til Landets hurtige Kolonisation. Da denne Bane spænder over det amerikanske Kontinent i den korteste og ligeste Linie, kun gennemløber frugtbare Strækninger og baade med sit østlige Endepunkt ligger nærmere ved Europa og med sit vestlige nærmere ved Kina og Japan end nogen anden af Amerikas Baner, saa maa i Fremtiden Størstedelen af Trafiken mellem Europa og Kina, Japan osv. vende sig til denne Linie. Som et Blik paa Kaartet viser, er Farten fra Liverpool (England) til Japan og Kina ad denne Vei over 1000 eng. Mile kortere end Ruten Liverpool—San Francisco til Japan eller Kina. Da Britisk Columbia desuden eier fortrinlige Havne ved det stille Hav, er det indlysende, at denne Provins har en betydelig Fremtid for sig.

Klimaet i de sydligere Distrikter er mildere end i de övrige Provinser. Det ligner Kaliforniens Klima, kun er Sommeren ikke her nær saa hed og tör; dog bringer den tilstrækkelig Varme til at modne alle de Frugter, som Kalifornien er berömt for. Om Vinteren falder der kun lidt Sne, saa at Kvæget paa sine Steder bliver ude hele Vintren. I de höiere liggende Egne nær ved Rocky Mountains er Vintrene koldere og Snefaldet större.

Jorden er kun tildels skikket til Agerdyrkning, da en stor Del af Columbia har Fjeldkarakteren. De sydlige Distrikter i Provinsen, beliggende øst for Fraser Floden, saavel som Van Couvers Öen byder

forøvrig Landmanden alt, hvad han kan ønske. Jorden er yderst frugtbar og giver rige Afgrøder af alle Kornsorter; Hvede giver paa sine Steder 30—40 Bushels pr Acre. Æbler og Pærer dyrkes meget og udmærker sig baade ved Størrelse og Velsmag. De høiere beliggende Distrikter i Provinsen er for det meste bevoxede med meget nærende Græsser og egner sig glimrende til Kvægavl.

Provinsen er rig paa Skov, der findes Gran og Fyr paa 300 Fods Høide, Ceder, Eg og Tamarac giver værdifuldt Gavntømmer. Navnlig maa mærkes Douglas-Grænen, som findes i Dalene i pragtfulde Exemplarer. Veddet i denne Gran er meget sejt og varigt og meget værdifuldt baade til almindeligt Bygningstømmer og til Skibsbygning. Stammerne er suørige og naar ofte en uhyre Længde. I Parken ved Parlamentsbygningen i Ottawa vises der et Afsnit af en saadan Gran, der, afskaarret i en Høide af 20 Fod fra Jorden, endnu maaler $8\frac{1}{2}$ Fod i Diameter. Selve Grænen var 305 Fod høj. Master, ottekantet tilhuggede, 42 Tommer i Gennemsnit og 130 Fod lange er mere end én Gang blevne udskibede.

Exporten af Træ til Sydamerika, Asien og Australien er allerede nu betydelig, men vil om kort Tid tiltage endnu mere naar først der er rigeligere Arbeidskræfter tilstede og Samfærdselen lettes mere ved Jernbaner og Landeveie. Her er udmærkede Chancer for kraftige sunde og driftige Arbeidere. Allerede nu har mange Tusinder Beskæftigelse og god Fortjeneste hele Aaret igennem med at fælde Trær, hugge Stammerne til og transportere dem bort, og Efterspørgslen efter Arbeidere maa naturligvis stedse voxe jo mere Provinsen aabnes.

Hvor Naturen allerede byder Mennesket saa meget, vil man med nogle Penge i Ryggen saa meget hurtigere naa til Maalet. Naar en energisk Mand, der eier nogen Kapital og ikke er bange for et i Begyndelsen haardt og raat Liv, slaar sig ned her, er han sikker paa i Løbet af kort Tid at blive en velhavende Mand. Selv om det ikke skulde gaa saa godt for ham det første og andet Aar, skal han kun holde ud; inden ret længe maa han komme frem, da han arbejder paa den sundeste Basis.

Britisk Columbias Fiskerier er meget rige. Fangsten af Kuller, Stör, Forel og andre Indsø- og Flod-Fiske er der hidtil ikke blevet lagt saa megen Vægt paa, dog beskæftigede allerede i 1882 circa 3000 Personer sig med Laxefangst. Man finder i Britisk Columbia 6-7 Sorter Lax, der i Vægt varierer mellem 4 og 25 Pund; mange er dog betydelig sværere; saaledes har man f. Ex. fanget Sövlax, der veiede 60—70 Pund. Den Lax, der skattes mest paa Grund af sit fine velsmagende Kød, er den, der fanges fra Juni til August og som Regel veier 5—6 Pund. Denne præpareres som oftest til Export og finder Købere i England til gode Priser.

Hvilket Opsving Fiskeriet har taget i de sidste Aar beviser følgende Tal: 1876 exporterede Britisk Columbia kun 8247 Kasser Lax (à 48 Punds Daaser), men 1882 blev der allerede udskibet 250,000 Kasser, der repræsenterer en Værdi af 1,247,000 Dollars. Men nogle Floder er ogsaa overfyldte med Lax, saaledes navnlig den nedre Fraser Flod, hvor der f. Ex med et 100 Favnes Trækkegarn paa 10 Timer blev fanget 853 Lax.

Guld er allerede blevet udført siden 1858; i Aaret 1882 beløb den samlede Værdi af Exporten sig til 1,013,000 Dollars. Jern, Kobber, Sölv, Kvægsölv, Platin, Antimon, Bismuth findes i de forskellige Distrikter, overhovedet er Britisk Columbia bestemt til senere at spille en fremragende Rolle blandt Minedistrikterne. Bjergværksdriften er kun lidet udviklet, dels fordi Arbeidskræfterne endnu er for dyre, dels fordi der endnu mangler Samfærdselsmidler til at bringe de indvundne Produkter til Markederne. Begge Dele vil blive anderledes nu, da den canadiske Pacificbane er færdig. Rige Kulleier udbyttes allerede nu, Nanaimo Minerne paa Van Couvers Ö beskæftiger 800 Personer og producerede i 1882 næsten 300,000 Tons.

Ethvert Hoved for en Familie saa vel som enhver ung Mand over 18 Aar, der erklærer at ville blive britisk Undersaat, kan lade sig indskrive et hvilket som helst Land som Hjemsted, forudsat det er opmaalt, endnu ikke optaget eller fra anden Side indskrevet, og sikrer sig derved Forköbsretten. For Indskrivningen, der iøvrig ikke maa gælde mere end 160 Acres, skal der erlægges et Gebyr af 10 Dollars.

Kolonisten skal bo paa og dyrke det saaledes erhvervede Land. Han faar Eiendomsretten efter Forløbet af 3 Aar, i hvilket Tidsrum han maa have betalt Regeringen 1 Dollar for hver indskrevet Acre Land. Da Sködet kun bliver udstedt til britiske Undersaatte, maa Kolonisten først lade sig naturalisere.

Der er nogle Skandinaver i Britisk Columbia, mest energiske driftige Folk, der tidlig har indset Britisk Columbias Værdi og har ombyttet deres gamle Boliger i Kalifornien etc. mod nye i denne Provins. Deres dengang overtagne Eiendomme eller oprettede Forretninger stiger nu daglig i Værdi ved Befolkningens stadige og raske Tilvæxt.

AGENTURER.

Af Regeringen er der paa forskellige Pladser ansat Embedsmænd, der paa Kolonisters Forespørgsel giver dem enhver Oplysning og navnlig er dem behjælpelige ved Valget af Kolonisationssted og Jord. Der anvises ogsaa Haandværkere og almindelige Arbeidere Beskæftigelse og Fortjeneste. Hidtil er følgende Agenturer oprettede:

JOHN DYKE, 15, Water Street, Liverpool, England.

L. STAFFORD, Point Levis, Quebec.

J. A. DONALDSON, Strachan Avenue, Toronto, Ontario.

W. J. WILLS, Wellington Street, Ottawa, Ontario.

J. J. DALEY, Bonaventure Street, Montreal, Provins Quebec.

R. MACPHERSON, William Street, Kingston, Ontario.

JOHN SMITH, Great Western Railway Station, Hamilton, Ontario.

A. G. SMYTH, London, Ontario.

E. CLAY, Halifax, Nova Scotia.

S. GARDNER, St. John, New Brunswick.

W. C. B. GRAHAME, Winnipeg, Manitoba.

J. E. TETU, Railway Station, Emerson, Manitoba.

THOS. BENNETT, Brandon, Manitoba.

J. M. MCGOVERN, Prince Arthur.

JOHN JESSOP, Victoria, Britisk Columbia.

Følgende Ord-Fortegnelse og Samtale Övelser vil findes nyttig for Emigranter og Andre, som har Brug for det engelske Sprog.

FORSKJELLIGE SPISEVARER.

Norsk.	Engelsk.	Udtalen.
Smör, Bröd	Butter, Bread	Bötter, Bred
Oxekjöd, Kalvekjöd	Beef, Veal	Bihf, Viil
Faarekjöd, Skinke	Mutton, Ham	Möt'ten, Ham
Flæsk, Smult	Pork, Lard	Pork, Lard
Pölse, Æg	Sausage, Egg	Saas'ædsch, Ægg
Mel, Lög	Flour, Onion	Flaur, Onjön
Petersille, Peber	Parsley, Pepper	Parsli, Pepper
Salt, Spegesild	Salt, Salt herring	Saalt, Saalt herring
Klipfisk, Torsk	Salt-fish, Codfish	Saalt Fisch, Kodfisch
Kaffe, The	Coffee, Tea	Kaaffi, Ti
Mælk, Flöde	Milk, Cream	Milk, Krihm
Vand, Öl	Water, Beer	Vaater, Bier
Vin, Brændevin	Wine, Spirits (Brandy)	Wein, Spir'its (Bran'di)
Citron, Æble	Lemon, Apple	Lem'mon, Appel
Pære, Vindruer	Pear, Grapes	Pær, Græps
Stikkelsbær	Gooseberry	Guusberri
Jordbær	Strawberry	Straaberri

KLÆDNING - STYKKER.

Overfrakke, Frakke	Overcoat, Coat	Overkoot, Koot
Tröie, Vest	Jacket, Waistcoat	Jacket, Vestkoot
Benklæder, Sokker	Pants, (Trousers) Socks	Pants, (Troussers) Soks
Underbenklæder	Drawers	Draaers
Skjorte, Halstörklæde	Shirt, Necktie	Sjört, Nektei
Sko, Stövler	Shoes, Boots	Sjuus, Buuts
Hat, Hue	Hat, Cap	Hat, Kæp
Lommetörklæde, Kam	Handkerchief, Comb	Hændkertsjif, Kaam
Börste, Sæbe	Brush, Soap	Brösch, Soop
Kaabe, Kjole	Cloak, Dress	Klook, Dres

KLÆDNING - STYKKER.

Norsk.	Engelsk.	Udtalen.
Skjorte, Klokke	Skirt, Underskirt	Sjört, Öndersjört
Strømper, Særk	Stockings, Chemise	Stokkings, Schemis
Livstykke, Hat	Corset, Bonnet	Kaarset, Baannet
Kappe, til Hovedet	Cap	Kæp
Halstørklæde	Necktie	Nektei
Morgensko, Schawl	Slippers, Shawl	Slippers, Schaal
Snip, Krave	Collar	Kollar
Skobaand, Knapper	Shoelaces, Buttons	Sjulaeses, Böttens
Lomme	Pocket	Pokket

DAGE OG AARSTIDER.

Mandag, Tirsdag	Monday, Tuesday	Mondæ, Tjusedæ
Onsdag	Wednesday	Vednesdæ
Torsdag, Fredag	Thursday, Friday	Tursdæ, Freidæ
Lördag, Söndag	Saturday, Sunday	Sæturdæ, Söndæ
Januar, Februar	January, February	Djanjuarri, Februarri
Marts, April	March, April	Martsch, Æpril
Mai, Juni	May, June	Mæ, Juun
Juli, August	July, August	Juulei, Aagust
September, Oktober	September, October	Septembör, Oktobör
November, December	November, December	Novembör, Decembör
Foraar, Sommer	Spring, Summer	Spring, Sommör
Efteraar, Vinter	Fall, Winter	Faal, Vinter
Jul, Nytaar	Christmas, New Year	Kristmæs, Nju Jiir
Paaske, Pintse	Easter, Whitsuntide	Iister, Uittsönteid
Kulde, Varme	Cold, Heat	Koold, Hiit
Storm, Regn	Storm, Rain	Storm, Ræn
Sne, Frost	Snow, Frost	Snoo, Frost

TAL.**Norsk.**

En To Tre Fire
 Fem Sex Syv Otte
 Ni Ti Elleve
 Tolv Tretten
 Fjorten
 Femten Sexten
 Sytten Atten
 Nitten Tyve
 Tredive Fyrretyve
 Femti Sexti
 Sytti Otti
 Nitti
 Et Hundrede
 Enogtyve
 Toogtyve etc.

Engelsk.

One two three four
 five six seven eight
 nine ten eleven
 twelve thirteen
 fourteen
 fifteen sixteen
 seventeen eighteen
 nineteen twenty.
 thirty forty
 fifty sixty
 seventy eighty
 ninety
 One hundred
 Twenty one
 Twenty two etc.

Udtalen.

Vou tuu thrii faar
 feiv six seven æet
 nein tæen elæv'n
 tvælv thörtiin
 faartiin
 fiitiin sixtiin
 sev'ntiin æetiin
 neintiin tventi
 thörhti, faarti,
 fihti sixti
 sev'nti tæi
 neinty
 Von hondred
 tventivon
 twentituu etc.

SPISEREDSKABER.

Kniv, Gaffel,
 Ske, Glas,
 Kop, Tallerken,
 Skaal, Flaske,
 Dug, Ild.

Knife, Fork,
 Spoon, Glass,
 Cup, Plate,
 Bowl, Bottle,
 Tablecloth, Fire,

Neif, Faark,
 Spuun, Glass,
 Kop, Plæt,
 Boul, Baattel,
 Tæbklæath, Feier.

MAAL, VÆGT, METALLER, FARVER OG TØIER.

1 Yard (c. 1 $\frac{1}{7}$ Al.)
 1 Favn, 1 Tomme,
 1 Mil,
 1 Centner,
 1 Pund, 1 Unze (2 Lod)
 Jern, Staal,
 Guld, Sölv,
 Kobber, Messing,
 Bly, Tin, ogs. Blik
 Hvidt, Sort,
 Röd, Gul,
 Grön, Blaa,
 Violet, Lilla,
 Lærred, Klæde,
 Dreil,
 Bomuldstöi,
 Strikkede Sager.

One yard,
 One fathom, One inch,
 One Mile,
 A Hundredweight,
 A pound, An ounce,
 Iron, Steel,
 Gold, Silver,
 Copper, Brass,
 Lead, Tin,
 White, Black,
 Red, Yellow,
 Green, Blue,
 Violet, Lilac,
 Linen, Cloth,
 Drilling,
 Cottoncloth,
 Knitted articles.

Von Jard
 Von fæthom, Von Insch
 Von Mail,
 Æ Höndredvæet,
 Æ Paund, Æn auns,
 Eiron, Stiil,
 Goold, Silver,
 Kopper, Brass,
 Læd, Tin,
 Weit, Blæk,
 Ræd, Jello,
 Grün, Blu,
 Veiolet, Leilak,
 Linnen, Klæath,
 Drilling,
 Kaattonklæath,
 Nitted ar'tikels.

BESTILLINGER OG HAANDVÆRK.

Norsk.	Engelsk.	Udtalen.
Kobbersmed	Coppersmith	Koppersmith
Grovsmed	Blacksmith	Blæksmith
Kleinsmed	Locksmith	Laaksmith
Hjulmager	Wheelwright	Wiilreight
Murer	Mason	Mæson
Stenhugger	Stonemason, Stone-cutter	Stoonmæsen, Stoonkötter
Handskemager	Glovesmaker	Glaavmæker
Skræder	Tailor	Tælor
Victualiehandler	Grocer	Groser
Klædehandler	A drygoods merchant	æ drei guuds mörtsjent
Apotheker	Druggist	Dröggist
Barber	Barber	Barber
Doktor	Doctor	Doktor
Prokurator	Lawyer	Laajer
Præst	Minister	Min'ister
Lærer	Teacher	Tiitscher
Mester, Svend, Lærling	Master (med Tillæg af Haandværket) Journeyman, Apprentice	Mast'er, Jörnimæn, Ap-pren'tis
Markarbejder,	Farm labourer	Farmlæborer
Hyrde,	Shepherd	Shæp'erd
En Mand til at pløie	Ploughman	Plaumæn
Kudsk	Coachman, Driver, Teamster	Kootschmæn, Dreiver Timster
Bykarl	Manservant	Mæn Sörv'nt
Melkepige	Dairymaid	Dærimæd
Stuepige	Chambermaid	Tsjæmbermæd
Kokkepige	Cook	Kuk
Tömrer	Carpenter	Karp'enter
Bygningssnedker	House carpenter	Haus Karp'enter
Møbelsnedker	Cabinetmaker	Kabinetmæker
Sadelmager	Saddler	Sædler
Tapetserer	Upholsterer	Opholserer
Bödker	Cooper	Kuuper
Maler	Painter	Pæenter
Skomager	Shoemaker	Schumæker
Blikkenslager	Tinsmith	Tinsmith

GJERNINGSORD.

Norsk.	Engelsk.	Udtalen.
at arbeide, at plöie	to work, to plough	tu work, tu plau
at grave, at vande	to dig, to water	tu dig, tu waater
at kjøbe, at sælge	to buy, to sell	tu bai, tu seel
at koge, at stege	to boil, to fry	tu baail, tu frei
Er det tilladt at røge Tobak i Vognen?	Are you permitted to smoke in the cars?	Ahr ju permitt'ed tu smohk in thi kars?
Nei; dersom De ønsker at røge maa De gaa ind i Røgevog- nen.	No, Sir; if you want to smoke, you must go into the smoking car.	No, Sörr, iff ju uont tu smohk, ju mösst goh in'tu thi smok'ing kar.
Konduktoren spørger efter Billetterne.	The conductor is ask- ing for the tickets.	Thi kondök'tr is ask'ing for thi tik'ets.
Er vi da saa nær Win- nipeg?	Are we so near Win- nipeg?	Ahr uih so nihr Win- nipeg?
Toget vil ankomme til Winnipeg om nogle faa Minutter.	The train will arrive at Winnipeg in a few minutes.	Thi træn uill æreiv' æt Winnipeg in æ fju minn'itts.
Findes der noget Hotel lige ved Jernbane- stationen?	Is there any hotel close to the railway depot?	Is dær enn'i hotel klohs tu thi ræl- uæ-dipo?
Ja, der er flere.	Yes, there are several.	Jess, dær ahr sev'ræll.
Jeg har mistet min Bagage; hvorledes skal jeg faa den igjen?	I have lost my bag- gage; how can I get it back again!	Ei hæv lost mei bæggædsj; hau kæn ei get it bæke-genn?
Har De Beviserne for Deres Tøi?	Have you got the checks for your things!	Hæv ju got the tscheks for jur things?
Ja, jeg har dem her.	Yes, Sir, I have them here.	Jess, Sörr, ei hæv dem hihr.
De maa henvende Dem til Bagagemesteren og sige ham, hvor De sidst saa Deres Bagage.	You must go to the baggage-master and tell him where you last saw your bag- gage.	Ju möst go tu the bæggædsj-mas- ter and tell him uær ju last saa jur bæggædsj.

I MANITOBA.

Norsk.	Engelsk.	Udtalen.
Om at söge Arbeide (Beskjæftigelse).	Of Seeking Work (Occupation).	Ovv sihk'ing Uork (Okjupæ'shon).
Jeg har hört, at De behöver en Arbeids- mand (Tjener)	I have heard that you are in want of a workman [labourer, servant]	Ei hæv hörd thæt ju ahr in uont ov eh uorkmæn (leh' borer, ser'vænt
Aa ja; hvad kan De gjøre?	Well, yes: what can you do?	Uell, jess; uot kæn ju du?
Jeg er övet i al Slags Gaardsarbeide	I have done all sorts of farm labour	Ei hæv dön aal sorts ov farm-leh'bor
Da har jeg Brug for Dem	Then I can give you something to do.	Then ei kæn giv ju som'thing tu du
Hvad Daglön giver De	What wages do you give?	Uot uæ'dsjes du ju giv?
Jeg betaler mine Ar- beidsfolk, efter hvad de udretter	I pay my labourers according to the work they do	Ei pæ mæi leh'borers ækor'ding tu de uork de du
Hvad er Deres Profes- sion?	What are you by trade?	Uott ahr ju bei træd?
Jeg er Skræddersvend (Skomagersvend, Snedkersvend)	I am a journeyman tailor (journeyman shoemaker, joiner) ¹	Ei æm eh dsjörnimæn teh'lor (dsjörnimæn sjumæker dsjoiner
Har De arbeidet her i Byen?	Have you been work- ing in this town!	Hæv ju bihn uork'- ing in dis taun?
Jeg har arbeidet i flere Værksteder	I have been employed in several work- shops	Ei hæv bihn emploid in sevverræll uork'- shops
Behöver De en Tjen- estepige?	Are you in need of a servant-girl (maid- servant?)	Ahr ju in nihd , ov eh sör'vænt-görl (mehd'-sör'vænt)?
Kan De stryge?	Can you iron?	Kæn ju eiern?
Kan De lave Mad?	Can you cook?	Kæn ju kuhk?
Kan De sy med Sy- maskine?	Can you sew with the sewing-machine?	Kæn ju saa uith thi saa'ing-meschin?

(1) Eller blot: Tailor, shoemaker, joiner.

Norsk.	Engelsk.	Udtalen.
Hvor længe har De været her i Landet?	How long have you been in this country?	Hau long hæv ju bihn in dis küntri?
Et Aar; et halvt Aar; tre Maaneder	A year; half a year; three months	Æh jihr; halhf æh jihr; thrih monts
Kan De tale Engelsk?	Can you speak English?	Kæn ju spiħk Inglish?
Ja, lidt, Frue.	Yes, madam, a little	Jess, mædd'æm, æ littel.
Om Kjøb af Land (Landeiendom).	Of the purchase of Land.	Ov thi pör'tshæs ov Lænd.
Jeg ønsker at faa kjøbt noget af Statens Land i Manitoba; til hvem skal jeg henvende mig?	I want to purchase (buy) some government land in Manitoba; to whom shall I apply?	Ei uont tu pör'tshæs [bei] söm guvv'ernmænt lænd in Manitoba; tu huhm shæll ei æpplei'?
De maa henvende Dem til 'Land-agenten.'	You must apply to the land agent.	Ju möst æpplei' tu de lænd ædjent.
Hvor er han at træffe?	Where is he to be found?	Huær is hi tu bi faund?
De vil træffe ham paa Landkontoret.	You will find him at the land office.	Ju uill feind him æt de lænd aaffis.
Er det her, man maa henvende sig for at faa kjøbt noget af Statens Land?	Is it here you must apply to purchase government land?	Is it hihr ju möst æpplei' tu pör'tshæs govv'ernmænt-lænd?
Ja; hvad Slags Land ønsker De at kjøbe?	Yes, Sir; what sort of land do you want to buy?	Jess, Sorr; huot sort ov lænd du ju uont tu bei?
Jeg ønsker at kjøbe noget Sletteland (Skovland).	I want to buy some prairie-land (wood land).	Ei uont tu bei söm præ'ri-lænd [uod-lænd].
Hvor meget Land ønsker De at kjøbe?	How much land do you intend to buy?	Hau mötsj lænd du ju intend tu bei?

Norsk.	Engelsk.	Udtalen.
En Sektion (en halv, en Kvart Sektion).	A section (half a section, a quarter of a section).	Æ seksjen (hahf æ seksjen, æ kuaarter ov æ seksjen).
De maa sende en Ansøgning til Landkontoret.	You must send in an application to the land office.	Ju möst sænd æn æppiikeh'sjen tu de lænd-off'iss.
Hvorledes skal den laves?	How must I make it?	Hau möst ei mæk it?
Jeg skal skrive Ansøgningen; De behøver blot at undertegne den.	I will write the application; you need only sign it.	Ei uill reit de æppiikeh'sjen; ju nihd ohn'li sein it.
Kjender De her i Nærheden nogen god Gaard, som er tilsalgs.	Do you know of any good farm ¹ for sale in this neighbourhood?	Du ju noh ov enn'i gudd farm for sæl in dis neh'borr'hud?
Ja, jeg kjender en, som kun ligger et Par Mil herfra.	Yes, Sir, I know of one, only a mile or two from here.	Jess, Sörr, ei noh ov uon, ohn'll æ meil or tu from hihr.
Paa hvilke Betingelser vil Eierne sælge den?	On what conditions will the owner sell it?	On uott kondisjens uill de ohn'er sell it?
En tredie Del af Kjøbesummen skal betales kontant, og for Resten maa der stilles Sikkerhed.	One-third of the purchase - money will have to be paid cash, and security given for the remainder.	Uon thörd ov de pörr'tshæs - monn'i uill hæv tu bi pæd kæsj æn sikjuh' riti given for de rimæn'der.
Jeg kan betale kontant.	I can pay cash (cash down).	Ei kæn peh kæsh (kæsh daun).
Da tror jeg, at De vil faa Gaarden billig.	Then I think you will get the farm cheap.	Den ei tink ju uill get de farm tsjiip.
Ved De, hvormeget Eierne forlanger for sin Gaard?	Do you know how much the owner asks for his farm?	Du ju noh hau mötsh de ohner asks for his farm?

(1) Farm hetyder egentlig en Gaard, som er forpagtet, men nu svarer Ordet til Bondegaard, Avlsgaard; Landeiendom: landed property; Gods: estate.

